

CREDINȚĂ

PUBLICAȚIA PAROHIEI SFÂNTUL IOAN-BOTEZĂTORUL DIN GENEVA
ȘI A PAROHIEI TUTUROR SFINȚILOR ROMÂNI DIN LAUSANNE
CRĂCIUNUL 2021 - ANUL XXVII – NR. 2 /58 (format nou)

LA NATIVITÉ DU CHRIST – JOIE DISSIPANT LA SOUFFRANCE

† *Le Métropolitite Joseph*
Lettre pastorale – Noël - 2020

**Révérands Pères, Révérendes Sœurs,
Frères et sœurs bien-aimés,**

*Le Christ vient au monde, glorifiez-Le !
Le Christ descend des Cieux, allez à Sa rencontre!
Canon de la Nativité*

C'est dans une profonde dévotion et tout empreints d'allégresse que nous célébrons, année après année, l'événement de la Naissance dans la chair du Fils de Dieu, notre Seigneur Jésus Christ, de la Vierge Marie. Or cette année, les épreuves que nous avons à subir ne font défaut ni dans le monde ni dans la vie de chacun d'entre nous. Cependant, ayons l'audace d'accueillir la joie, car le Christ vient endosser toutes nos faiblesses et nos souffrances. C'est la Fête de la joie au Ciel et sur la terre, pour les anges et pour les hommes et pour toute créature.

L'Enfant Céleste ouvre le Ciel à la terre et la terre au Ciel

Toutes les Puissances célestes, anges et hommes, riches et pauvres, Ciel et terre, mais également bestiaux et êtres sans raison, tous se retrouvent rassemblés autour de la crèche accueillant l'Enfant céleste, Le regardant et se laissant voir par ce nouveau

NAȘTEREA DOMNULUI - CRĂCIUNUL - 2021

Părintele Adrian

Tristețe și deznădejde la sărbători de mare bucurie

Marea sărbătoare a Nașterii Domnului, pe care tocmai o întâmpinăm, și pentru care ne-am pregătit sufletește printr-un post de 40 de zile, este umbrită și anul acesta de pandemia noastră "cea de toate zilele", care revine, iată, cu noi variante, cu noi tulpini și cu multiple mutații.

Când ne pregăteam să facem față cât mai eficient celui de-al cincilea val, cu varianta "Delta", iată a apărut această nouă, și total necunoscută, variantă - "Omicron" - care provoacă, firește, teamă și deznădejde, neîncredere și descurajare în rândul oamenilor oboșiți, psihic și fizic, de această prelungită pandemie.

Întreaga societate, inclusiv Biserica, este măcinată de opinii divergente privind modul nostru corect de raportare la pandemie. Unii încearcă să o folosească în interese de grup sau în mod partizan, politic-electoral sau economic-financiar, alții se contrazic vehement în public privind necesitatea purtării măștii sau a vaccinării, în timp ce ea - pandemia - continuă să câștige, din nefericire, tot mai mult teren și face tot mai numeroase și neașteptate victime printre oameni, de toate vârstele și categoriile sociale, de la un capăt la celălalt al lumii.

Pandemia ne dezvăluie o societate vulnerabilă și divizată

Criza sanitară, cea educațională și cea economică, la care se adaugă alte crize (energetică, climatică, politică ș.a.), cu care societatea se confruntă în mod direct astăzi, constituie doar vârful

regard naissant, celui du Dieu-Homme. Le Fils de Dieu et Fils de l'Homme, né et couché dans la mangeoire, nous permet, à travers Son regard, d'observer autrement le monde et la vie, car c'est bien le regard divino-humain de l'Amour-même qui observe à présent l'homme et le monde, nous appelant nous aussi à y poser, avec Lui, un autre regard.

Le Christ est l'Amour incarné, couché dans la mangeoire de bestiaux dépourvus de parole, d'où Il révèle une autre compréhension de notre vie, désormais appréhendée sur le plan céleste. Rien ne peut plus alors obstruer l'éruption d'amour divin s'épanchant, du Ciel sur la terre, sur l'entière humanité et sur le monde.

L'Enfant Céleste, dans une humilité parfaite et un mystérieux anonymat, brise le pouvoir du mal sur l'homme et le monde et ouvre le Ciel à la terre et la terre au Ciel. Rien ne peut entraver le jaillissement de l'amour de Dieu sur nous, les hommes, hormis nous-mêmes, par notre liberté.

C'est dans la crèche de Bethléem que s'arrête le temps de la mort et s'inaugure le temps de l'éternité

Le miracle tant attendu et annoncé s'est accompli, le temps si espéré est arrivé, toute l'attention du monde se dirige vers la crèche de Bethléem. C'est là que s'arrête le temps de la mort, de la séparation du monde d'avec Dieu, c'est là que s'inaugure le temps lié pour l'éternité par l'amour de Dieu, descendu pour ne remonter au Ciel qu'avec nous – avec l'homme. Il nous apporte le regard, la vision, la compréhension divine de notre vie terrestre et si vulnérable – comme nous l'avons tous constaté au cours de l'année écoulée d'une extrémité à l'autre de notre planète.

Le regard de mystère que Dieu Lui-même porte sur le monde et sur l'homme se révèle dans la grotte devenue Ciel, regard imprégné de l'amour salvifique s'arrêtant dans la grotte de Son Fils, qui se découvrira comme étant l'Amour incarné, auquel Il rendit témoignage au Jourdain, sous la main de Jean le Baptiste : Celui-ci est Mon Fils bien-aimé, en qui J'ai mis toute Ma bienveillance (Mt 3, 17).

Dans la grotte, sous le regard aimant du Père Céleste et de toute l'étendue du Ciel, nous comprenons que l'Enfant fait de la Vierge Marie la nouvelle Ève, la Mère du Fils de Dieu et Mère de la Vie. La crèche, Il la fait Ciel ; les armées angéliques, chœurs célébrant la gloire terrestre de Celui qui nous vient du Ciel.

aisbergului care are la bază crizele mai vechi ale societății noastre profund secularizate: cea spirituală și cea morală.

Acestea din urmă s-au generalizat treptat o dată cu ideologiile modernismului și post-modernismului, care promovează autosuficiența omului și autonomia lui față de Dumnezeu, și s-au accentuat prin ideologiile de tip neo-marxist și progresist de deconstrucție a identității creștine a societății.

Conform acestora "omul nou", fidel "corectitudinii politice" și egalitarismului de tip globalist, trebuie să trăiască rupt total de identitatea sa creștină și de valorile societății umane care decurg din ea. De aceea, nu trebuie să ne mirăm că omul de azi se raportează la Dumnezeu doar atunci când nu mai are o altă ieșire (și aceasta în cel mai bun caz) sau (mai grav) nici atunci, pentru că el, de fapt, nu-l mai cunoaște pe Dumnezeu, cel care i-a dat viață!

Așa începe paricidul, prin nerecunoașterea și negarea Părintelui ceresc. Din moment ce Europa și-a construit "modernitatea", mai întâi printr-un deicid (prin enciclopediștii francezi), după aceea printr-un regicid (prin Revoluția franceză), după aceea prin genocid (în sec. al XX-lea, prin comunism și nazism), în cele din urmă, în sec. al XXI-lea, paricidul capătă noi "varianțe", ca de ex. ideologia (sexo-marxistă) a identității de gen, și altele asemenea ei.

Acestea sunt efectele inevitabile ale crizei spirituale și a celei morale, de care aminteam, și din cauza cărora societatea a devenit astăzi din ce în ce mai vulnerabilă, mai derutată și mai divizată în fața unor încercări ca cea a pandemiei actuale.

Divergențele provocate de aceasta au pătruns din nefericire și în corpul Bisericii, în rândul credincioșiilor, al monahilor și chiar al clerului. Ele ne pun la încercare credința în Dumnezeu și trăirea autentică, reala încrederea în ajutorul Lui, smerenia, ascultarea și dragostea – singurele căi prin care ne putem câștiga mântuirea sufletelor și, în același timp, putem păstra unitatea și integritatea Bisericii.

Cum se împacă bucuria și pacea Nașterii Domnului cu tristețea și neliniștea noastră ?

În urmă cu două mii de ani Pruncul divin - născut tainic în peștera din Betleemul Iudeii - aducea lumii un mesaj de speranță și de încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, într-o societate debusolată, marcată de sclavagism și deznădăjduită de inegalitățile sociale, de indiferența și de lipsa de dragoste a celor puțini și bogați față de cei mulți și oropsiți.

Era și atunci, ca și acum, o lume care trăia doar pentru ea însăși, o societate lipsită de dragoste și de compasiune față de aproapele aflat în neputință, o lume în care ritualismul fariseic, opulența și snobismul unora, dar și autosuficiența și fățarnicia altora, transformau ordinea divină a umanității într-o inegalabilă dezordine socială.

Și astăzi, ca și atunci, Pruncul Iisus se naște în lumea noastră infectată de virusuri și păcate tocmai pentru a fi primit în sufletele noastre deznădăjduite.

Doar de aici, din interiorul nostru, și doar cu voia și cu participarea noastră, Hristos-Emanuel ne poate oferi leacul vindecător și mesajul de încredere și speranță în dragostea și mila lui Dumnezeu față de noi, în ajutorul și în purtarea Lui de grijă față de om.

De aceea cred că încrederea în Dumnezeu, și în instrumentele umane prin care El lucrează la vindecarea și salvarea noastră, este

Dans la grotte, l'Enfant Jésus fait des bergers des visionnaires et guides pour ceux qui scrutaient les mystères de la parole de Dieu, ayant le privilège de voir incarné le Messie avant même que ne le vissent ceux qui L'attendaient pour Le désigner au peuple.

Dans Sa crèche, le saint Enfant fait de l'étoile venue d'Orient la voie lumineuse pour le peuple idolâtre menant vers le Dieu unique Incarné et vers le salut par Lui advenu. En suivant l'Étoile, les doctes Mages interprètes de l'invisible, qui comprirent et virent à partir du mouvement d'astres inanimés Sa naissance et vinrent se prosterner devant Lui et Lui présenter des dons, devinrent apôtres du Roi éternel, pour avoir annoncé au monde entier, à commencer par Hérode, que le Roi du monde est né. Les Mages, amants de la connaissance, s'étant rendus à la Grotte de l'Amour divin Incarné, en repartirent connaissances de l'Amour.

En naissant dans la grotte de Bethléem, le Seigneur, se faisant une place dans ce temps éphémère, Lui l'Éternel, nous fait une place à nous aussi dans l'éternité. D'astres inanimés, Il fait des témoins de Sa Nativité, des guides menant à Lui de doctes savants.

L'homme, Il en fait un frère ; les ténèbres intérieures, Il les fait lumière et joie spirituelle ; le mauvais, bon ; le désespoir de l'humanité séparée de Dieu, espoir illimité ; la souffrance, Il la fait espérance en la joie ; la peur de la mort, espérance en la Résurrection ; empereurs et rois de ce monde éphémère, Il les fait confesseurs du Royaume céleste sans couchant ; la méconnaissance de Dieu, lumière pour les âmes en quête de vérité ; la haine, Il la fait amour ; l'amour de la science, science de l'Amour.

La prière est seule en mesure de rapprocher les âmes éloignées et les uns des autres

L'humanité entière, victime de cette pandémie, traverse un funeste revers. Nous fûmes consternés de l'agressivité avec laquelle l'épidémie fit souffrir tant de familles endeuillées d'êtres chers, et causa tant de souffrance physique et spirituelle chez ceux qu'elle atteignit.

Prions, chacun d'entre nous, autant que faire se peut, que le Seigneur né dans la crèche de Bethléem reçoive dans Son amour incommensurable notre repentir et

cuvântul de ordine al acestor sărbători sfinte, care vin să aducă o rază de lumină dumnezeiască în sufletele noastre înfricoșate și deznădăjduite, să aducă încredere, speranță și ordine într-o lume aflată în totală dezordine.

Referitor la instrumentele prin care Dumnezeu lucrează la salvarea noastră, Biserica ortodoxă română, pledând pentru respectarea liberei voințe a omului, dar și a dreptului său de a alege singur dacă se vaccinează sau nu, a subliniat în repetate rânduri : „consultați-vă medicii și faceți ceea ce vă recomandă ei”. Nu credem că un medic poate să-și îndrume pacienții să facă ceva împotriva propriei lor sănătăți.

Un virus rămâne un virus și nu trebuie să ne divizeze, să ne împartă și să ne despartă în grupuri antagonice, cu atât mai puțin în sânul Bisericii, întrucât, așa cum știm cu toții, doar uniți între noi și cu Hristos putem face față pericolelor care ne amenință din exteriorul și din interiorul nostru.

Ce învățături putem trage din aceste încercări și cum ar trebui să le depășim ?

Acest virus care, iată, a tulburat sistemele întregii lumi, ne învață pe fiecare ce înseamnă valoarea unității, a comuniunii, a credinței și a încrederii, și cât de important este să nu ne pierdem niciodată speranța în ajutorul lui Dumnezeu, singurul care ne poartă de grijă și ne poate salva din orice încercare a acestei vieți.

În pragul acestor sărbători sfinte avem mare nevoie să ne recăpătăm nădejdea, încrederea și curajul și să perseverăm în credința noastră în Dumnezeu și în iubirea față de semenii noștri.

Am certitudinea că primirea cu conștiință trează, cu smerenie și cu dragoste a Pruncului divin în sufletele noastre, în pragul acestor sărbători, ne va ajuta să facem față amenințării noilor valuri, variante și mutații ale acestui virus.

Depășirea crizei actuale împreună cu Pruncul Iisus - „Fiul lui Dumnezeu, Cel întrupat pentru noi și pentru a noastră mântuire” – este și va rămâne una dintre cele mai autentice experiențe de viață pe care le putem avea. Pentru că ea ne învață să învingem teama și desnădejdea, prin încredere, speranță și curaj, prin credință, iertare, dragoste smerită și milostenie față de semenii noștri care sunt în necazuri, în suferințe și în nevoi.

În prioadă sfântă a acestor sărbători, patronate de Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, vă îndemn să vă rugați fervent Pruncului Iisus, dar și unii pentru alții, pentru toți cei infectați, pentru cei ce sunt în spitale, pentru cei intubați știuți și neștiuți, întrucât rugăciunea smerită creează poduri între inimile noastre, între noi și Dumnezeu, și adevărate căi prin care circulă harul vindecător al Duhului Sfânt.

Pruncul născut în peștera Bethleemului a fost, este și va rămâne adevăratul nostru Prieten și singurul nostru Salvator. Prietenia cu El, bazată pe iubire jertfelnică, pe încredere și nădejde, ne va însoți ca o lumină prin toate încercările vieții, și tot ea ne va conduce spre Împărăția luminii celei veșnice, a bucuriei și a iubirii nesfârșite a Preasfintei Treimi.

*Sfintele Sărbători ale Crăciunului și Anului Nou 2022
cu sănătate, mulțumire sufletească și netrecătoare bucurii !*

ÎNTRU MULȚI ȘI BINECUVÂNȚAȚI ANI !

Părintele Adrian Diaconu

pardonne toutes nos maladroites et nos faiblesses. Prions-Le d'illuminer ceux qui cherchent un remède, prions-Le pour ceux qui prennent soin des malades, mais également pour tous ceux qui souffrent, que nous connaissons ou que nous ne connaissons pas.

En ces temps éprouvés, nous réalisons à quel point nous sommes liés les uns aux autres, mais aussi à l'humanité entière, à quel point la souffrance des uns se propage sur les autres. C'est pourquoi nous ne pouvons qu'être solidaires les uns envers les autres. Certains d'entre vous êtes éloignés de vos proches à cause de l'épidémie, et n'avez pu les revoir depuis une longue période. La prière est seule en mesure de rapprocher les âmes éloignées, parcourant les distances en un instant et nous rapprochant, par l'amour de Dieu, les uns des autres.

N'hésitons pas à venir en aide en tout ce que nous pouvons à ceux qui en ont besoin, quels qu'ils soient. Fidèles, nous prions pour les chrétiens orthodoxes et pour tous les chrétiens, mais aussi pour tout le genre humain, pour lequel aujourd'hui le Christ, Fils et Verbe de Dieu, naît dans la grotte de Bethléem.

Que le Seigneur nous aide à nous retrouver sains dans nos églises et communautés, jouissant de toutes les grâces dont Il nous a comblés, et donnant à notre tour en toute bienveillance à notre prochain l'amour que le Christ a mis en notre cœur et dans notre vie, par Sa Nativité.

† *Le Métropolitain Joseph*

Paris – Noël 2020

NAȘTEREA VIETII CARE DĂ VIAȚĂ TUTUROR CELORLALTE VIETI

*Viorel Ștefăneanu **

„Taina luminoasă a Crăciunului : Dumnezeu cel Atotputernic se naște în nimicnicia absolută a inimii noastre” (Sora Emmanuelle)

Nașterea Copilului Dumnezeu înlăuntrul ființei noastre muritoare reprezintă adevărata noastră naștere

Există două nașteri și două vieți în fiecare om: pe de o parte, nașterea lui naturală și existența sa în timp și spațiu - care, la drept vorbind, nu este viața căci ea conduce în mod inevitabil la moarte - și, pe de altă parte, nașterea nemuritoare a lui Hristos în trupul nostru muritor, adevărata Viață care vine de la Dumnezeu și asupra căreia moartea nu are nicio putere. Astfel încât putem spune, împreună cu Dostoievski, că „*Hristos a fost, de la începutul timpurilor, idealul către care tinde, către care trebuie să tindă omul conform legilor naturii (...)* Toată istoria, atât cea a omenirii, cât și a fiecăruia în parte, nu este altceva decât evoluția, aspirația către acest scop, lupta pentru acest scop, cucerirea acestui scop” (F. M. Dostoievski - *Meditație la moartea Măriei Dimitrievna*).

„*Dat fiind că în creștin sunt două nașteri, cea veche și cea nouă, în același creștin sunt și doi oameni, cel vechi și cel nou. (...)* Omul vechi se mai numește și dinafară, iar cel nou, lăuntric, precum spune Apostolul: «*chiar dacă omul nostru cel din afară se trece, cel dinăuntru însă se înnoiește din zi în zi*» (II Cor. 4, 16)” (Sf. Tihon din Zadonsk - *Despre îndatoririle creștinului față de sine însuși*).

Nașterea copilului Dumnezeu înlăuntrul ființei noastre muritoare este adevărata noastră naștere, fără de care copilul de carne nu ar fi decât un mic animal cu chip omenesc, sortit să crească, să se reproducă, să îmbătrânească și să moară ca oricare alt animal. Căci „*acolo unde nu există Dumnezeu, nu există nici omul*” (P. Evdokimov - *Vârstele vieții duhovnicești*). Acest copil Dumnezeu este ființa noastră reală și veșnic vie.

Dar, spre deosebire de nașterea noastră biologică, nașterea copilului Dumnezeu înlăuntrul omului nu se poate face fără consimțământul nostru și fără participarea personală a fiecăruia dintre noi. Astfel, omul dovedește și realizează în mod concret asemănarea lui cu Dumnezeu prin faptul că participă la propria sa zămislire: „*Omul devine imaginea lui Dumnezeu prin aceea că omul colaborează la nașterea omului*” (Sf. Clement din Alexandria).

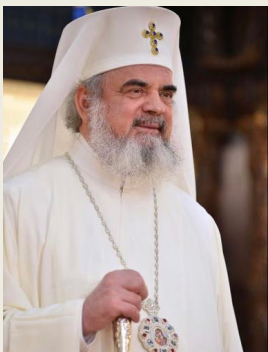
Tot așa cum Nașterea lui Hristos nu este numai un eveniment istoric, exterior existenței noastre, ci trebuie să se reînnoiască în fiecare creștin prin nașterea copilului Dumnezeu în omul trupesc, în același fel venirea în lume a pruncului Iisus sfințește istoria omenească și îi conferă o dimensiune dumnezeiască și veșnică.

Astfel, *Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos*, în același timp omenească și divină, înscrisă în timp și în eternitate, este însăși nașterea Vieții care dă viață tuturor celorlalte vieți.

Evenimentul întrupării Fiului lui Dumnezeu ca om, chiar dacă se petrece în istorie, transcende istoria

Într-adevăr, istoria considerată într-o perspectivă exclusiv temporală și pământească, drept o simplă înșiruire de fapte lipsite de orice valoare spirituală și dimensiune metafizică, duce în mod

TAINA ÎNTRUPĂRII FIULUI LUI DUMNEZEU

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16)

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,

Care este taina Nașterii Domnului ?

Sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos este mai întâi de toate sărbătoarea iubirii smerite și darnice a lui Dumnezeu pentru lume. Este sărbătoarea iubirii milostive a Fiului veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a smerit pe Sine făcându-Se om muritor, pentru a-l ridica pe om din păcat și din moarte, dăruindu-i viață și slavă veșnică.

Taina Crăciunului este, așadar, taina iubirii smerite și milostive a lui Dumnezeu, pentru ca noi să devenim asemenea Lui prin iubire milostivă (cf. *Luca* 6, 36).

Pe cât a coborât Fiul lui Dumnezeu la noi, pe atât ne-a deschis nouă drum ca să ne înălțăm noi spre El.

Taina iubirii smerite a Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut om din iubire nesfârșită față de om, este temelia și inima credinței creștine. Această sfântă și mare taină a înomenirii lui Dumnezeu sau a întrupării lui Hristos a fost scopul pentru care Dumnezeu a făcut lumea.

Această taină a fost prezisă de profeții lui Dumnezeu inspirați de Duhul Sfânt, apoi a fost trăită și mărturisită de Apostolii lui Hristos (cf. *Romani* 1, 2), apărută și dogmatizată în fața ereziilor de către Părinții Bisericii, gândită în teologie și cântată în viața liturgică de toți creștinii dreptcredincioși sau dreptslăvitori și iubitori de Dumnezeu.

inexorabil la moarte și la dispariția a tot ce există, atât pe plan individual, cât și colectiv. Ea este împărăția zeului Cronos care își înghite copiii. Căci nașterea naturală a unei ființe nu este altceva decât începutul morții.

„Din prima clipă a venirii noastre pe lume, suntem destul de bătrâni pentru a muri”, constata cu amărăciune scriitorul medieval Johannes von Teple (*Plugarul și moartea*). Pentru un necredincios care nu recunoaște decât dimensiunea istorică și luminează a omului *„moartea este invenția cea mai solidă a vieții”* (Emil Cioran).

De aceea Nașterea lui Hristos ca om nu este numai un eveniment istoric, limitat în timp și spațiu și exterior existenței noastre, ci o realitate vie înlăuntrul fiecăruia dintre noi: *„Nașterea veșnică a copilului Dumnezeu, care este singurul scop real al existenței omenești.”* (Meister Eckhart - *Despre nașterea veșnică*)

Ființa reală a omului este natura lui divină, iar a se cunoaște pe sine înseamnă a-L cunoaște pe Dumnezeu. Această cunoaștere este o co-naștere a omului și a lui Dumnezeu în lăcașul cel mai adânc și tainic al sufletului, care nu aparține acestei lumi, nici cărnii și nici spiritului omenesc: *„Numai aici se află loc și pace pentru această naștere, pentru ca Dumnezeu Tatăl să-și grăiască cuvântul. Căci, potrivit naturii lui, acest lăcaș nu este receptiv la nimic altceva decât la esența divină fără mijlocire”* (Meister Eckhart).

De aceea, adevărata menire a omului pe pământ nu este existența lui omenească, ci „urcarea de la cel creat la Cel necreat. (...) Așa încât, dacă omul nu ajunge la îndumnezeire - care este irealizabilă fără participarea lui - sensul însuși al existenței lui dispare” (Sf. Siluan).

Cum am ajuns noi să petrecem Crăciunul fără de Hristos

„Suntem plini de lucruri care ne aruncă în afara noastră” (Pascal)

Putem cu ușurință constata, dacă ne cercetăm gândurile și inima în lumina lui Hristos, că sufletul și cugetul nostru sunt tot atât de pline de lucrurile acestei lumi ca și vitrinele marilor magazine și spații comerciale.

Însăși sărbătoarea Crăciunului a devenit pentru majoritatea oamenilor de azi un pretext creștin pentru a se închina vițelului de aur, dumnezeul societăților noastre de consum. Ispitele cele mai diverse se strecoară clipă de clipă în cugetul și în inima noastră și ne îndepărtează de Dumnezeu, căci *„inima are ca dumnezeu ceea ce iubește cel mai mult.”* (Sf. Teofan Zăvorâtul - *Răspunsuri la întrebările intelectualilor*).

De aceea, de fiecare dată când ne punem nădejdea și credința într-un lucru din această lume devenim *„închinători la idoli”*, și Dumnezeu se retrage din inima noastră *ca și cum ar zice: „rămâi dar cu acela în care îți pui nădejdea; și oricare ar fi acel lucru, se dovedește a fi cu totul zadarnic, pentru că lumea nu-și este îndeajuns ei înseși, ea nu a fost făcută pentru ea însăși, ci în vederea transfigurării ei finale”*. (Sf. Teofan Zăvorâtul)

„Nimeni nu poate să slujească la doi domni (...); nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona” (Matei 6, 24)

Mamona este numele demonului care ne ține în robia avuțiilor pământești și bunurilor lumești - cu alte cuvinte, dumnezeul societăților de consum în care, împotriva cuvântului lui Hristos (Mt. 7, 25-34), omul se îngrijește numai de viața lui pământească și trupească, de ceea ce va mânca și va bea, de ceea ce va îmbrăca

În ce constă taina întrupării Fiului lui Dumnezeu?

Fiul veșnic al lui Dumnezeu, Iisus Hristos, S-a făcut *purtător de trup pământesc*, pentru ca pe noi, oamenii, să ne facă *purtători de Duh Sfânt ceresc*. El S-a făcut Om pentru ca pe noi, oamenii, să ne îndumnezeiască prin har. **Fiul preaslăvit al lui Dumnezeu S-a făcut Fiul smerit al Omului, ca pe oameni să-i înalțe la demnitatea și slava de fii duhovnicești ai lui Dumnezeu**, după cum spune Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, prin cuvintele: „Și celor câți L-au primit, care cred în Numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut” (Ioan 1, 12-13).

Așadar, Fiul veșnic al lui Dumnezeu a coborât din ceruri, S-a zămislit, prin lucrarea Sfântului Duh, din pântecul unei fecioare smerite din Nazaret și S-a născut într-o peșteră săracă din Betleem, în interiorul pământului, pentru ca pe noi, oamenii pământeni, să ne înalțe prin har în interiorul Împărăției cerurilor, în intimitatea iubirii și slavei Preasfintei Treimi.

Care este însemnătatea întrupării lui Hristos pentru noi creștinii ?

Iubirea smerită a lui Hristos Cel răstignit și înviat schimbă smerenia vieții pământești trecătoare a omului întru slava vieții cerești netrecătoare (cf. *Filip. 3, 21*).

Prin Întruparea Sa ca om, Iisus Hristos asumă viața omenească amestecată cu moartea, pentru a-i face pe oamenii muritori părtași ai vieții Sale veșnice.

Prin urmare, **numai iubirea smerită și jertfelnică a lui Hristos Cel răstignit și înviat poate dăruia oamenilor viața veșnică (1 Corinteni 15, 3 - 4, 12).**

Iar după învierea de obște a tuturor oamenilor, cei ce au arătat în timpul vieții lor pământești iubire smerită și milostivă față de semenii aflați în nevoie vor primi de la Hristos – Dreptul Judecător bucuria și slava vieții veșnice din Împărăția lui Dumnezeu (cf. *Matei 25, 31-46*).

În contextul pandemiei de astăzi, omenirea confruntată cu noul coronavirus traversează o perioadă grea privind viața și sănătatea oamenilor. Și poporul român este îndoliat și întristat, deoarece mulți români au decedat, iar alții au suferit până când s-

și de modul în care își poate spori belșugul și averea, punându-și toată voința și vloga în slujba existenței sale lumești, care îl va duce în mod inevitabil la moarte, așa cum ne avertizează Hristos: „Cine ține la sufletul lui îl va pierde, iar cine-și pierde sufletul lui pentru Mine îl va găsi” (Mt. 10, 39).

Astfel, există oameni „care sunt în același timp morți și veșnic vii” în vreme ce „mulți din cei ce viețuiesc în această lume sunt morți” (Sf. Grigorie Palama - Despre îndumnezeirea omului).

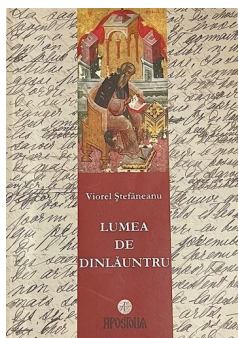
Epoca noastră de confuzie a valorilor și de descompunere morală și spirituală, în care însăși sărbătoarea Crăciunului a fost desacralizată și „recuperată” de ”mamona”, devenind un prilej de chef, de îmbuibare și de sporire a beneficiilor comerciale, reprezintă pe plan duhovnicesc o adevărată ucidere a pruncilor, căci, lipsit de viața ce vine de la Dumnezeu, omul este asemenea unui copil mort la naștere.

Numai Nașterea lui Hristos în sufletul fiecăruia dintre noi ne poate scoate de sub robia morții, restituindu-ne viața veșnică pentru care am fost făcuți de Tatăl ceresc, care „nu este Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii” (Mc. 12, 27).

Nașterea lui Hristos este eternitatea lui Dumnezeu făcută om, care reînnoiește în fiecare creștin actul inițial al Creației și Duhul dător de viață al Tatălui ceresc (Facerea 2,7).

De aceea, Crăciunul este o ocazie de a ne aminti că unicul scop al existenței noastre este Nașterea Pruncului Iisus, Mântuitorul nostru, în inima și în cugetul fiecăruia dintre noi, fără de care nașterea noastră trupească și viața noastră pământească nu au nicio temelie reală.

Numai Nașterea Domnului Hristos înlăuntrul nostru ne poate da Ființa și Viața și poate face din existența noastră un *Crăciun neîntrerupt*.

* Acest articol conține pasaje diverse din cartea D-lui **Viorel Ștefăneanu – Lumea de dinlăuntru**, Editura Apostolia, Paris 2021, tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Iosif, al Europei Occidentale și Meridionale. Mulțumim Autorului și Editurii pt permisiunea de a reproduce câteva pasaje din carte pentru cititorii publicației noastre. Alegerea pasajelor și ordinea lor, titlul și subtitlurile, aparțin redacției CREDINTA.

Este o carte foarte interesantă, pe care v-o recomandăm cu toată căldura. Ea conține o culegere de articole apărute de-a lungul anilor în **revista**

„**Apostolia**”, la rubrica „*Lumea de dinlăuntru*”. Autorul acestor articole, Dl Viorel Ștefăneanu, a fost timp de treizeci și șapte de ani conferențiar de literatură comparată la universitatea Paris Est-Créteil. Domnia sa este fiul regretaților Octavian și Victoria Ștefăneanu, ctitori și enoriași de vrednică pomenire ai Parohiei ortodoxe române ”Sf. Ioan Botezătorul” din Geneva (Gd-Lancy). Amândoi sunt înmormântați la Cimitirul din Thonex/GE.

Dumnezeu să-i odihnească în ceata drepților Săi !

Dragi lectori,

Și acest număr al publicației CREDINȚA se editează într-un format mai redus de pagini, față de anii de dinainte de pandemie.

În afara celor două numere anuale ale publicației CREDINȚA (la Sfintele Paști și la Sfântul Crăciun) vă trimitem, ca în fiecare an, și cele trei Scrisori pastorale anuale (înaintea Postului Paștelui, înaintea Postului Crăciunului și înainte de Rusalii).

Vă mulțumim pentru prețiosul Dvs. sprijin, fără de care nu ne-am putea descurca! Coordonatele bancare ale parohiilor noastre sunt înscrise la sfârșitul acestei publicații. Vă mulțumim! **Redacția**

au vindecat de această boală. Prin urmare, este mare nevoie de multă rugăciune, de solidaritate și ajutorare frățească.

În acest sens, adresăm îndemn părintesc tuturor, de a veni în ajutorul celor aflați în suferință și în lipsuri, a familiilor sărace, sprijinind familiile cu mulți copii, bătrânii și persoanele singure, descurajate, îndoliate și îndurerate, oferindu-le un semn al iubirii milostive a lui Hristos față de ei, un cuvânt bun și o faptă bună.

Cum trebuie să petrecem noi această mare taină a creștinătății ?

Sărbătoarea Nașterii Domnului este un prilej de întărire a comuniunii, de înajutorare și de fapte de milostenie, care sunt roade ale dreptei credințe, mărturii concrete ale iubirii noastre smerite față de Dumnezeu și față de oameni.

Lumina Pruncului Iisus născut în Betleem ne cheamă să arătăm mereu în jurul nostru, prin cuvânt și faptă, semne de speranță, de pace și bucurie.

Să pomenim în rugăciunile noastre și pe toți românii care se află printre străini, în jurul granițelor României sau în diaspora română, **ca să păstrăm, cu multă iubire frățească, unitatea de credință și de neam.**

Cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Nașterii Domnului, Anului Nou 2021 și Botezului Domnului, vă adresăm tuturor părințești binecuvântări, doriri de sănătate și mântuire, pace și bucurie, fericire și mult ajutor de la Dumnezeu în toată fapta cea bună, dimpreună cu salutarea tradițională: „La mulți ani!”.

„Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!” (2 Corinteni 13, 13).

Al vostru către Hristos-Domnul rugător,

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Pasaje din Pastorală PF Părinte Patriarh Daniel la Nașterea Domnului - 2020 (subtitlurile aparțin redacției).

Sursa : <https://ziarulumina.ro/actualitate-religioasa/mesaje-si-cuvantari/pastorala-preafericitului-parinte-patriarh-daniel-craciun-2020-159212.html>

RUBRIQUE DU PETIT CHRETIEN

LE RECIT DE NOËL

Chers enfants, à quoi le mot « Noël » vous fait-il penser?

Le mot « Noël » vient du latin *Dies natalii Domini* qui signifie « Le jour de la Naissance du Seigneur ». Il désigne la naissance de Jésus, à Bethléem. Les évangiles ne précisent ni le jour ni l'heure.

A l'occasion d'un recensement ordonné par l'empereur romain César Auguste, Marie et Joseph doivent se rendre à Bethléem, ville d'origine de Joseph.

À cause de l'affluence nombreuse, il n'y a plus de place dans l'auberge et Marie doit accoucher dans une étable, sans doute le seul lieu un peu tranquille que Joseph ait trouvé.

La naissance de Jésus est proclamée par des anges et annoncée aux bergers des environs qui viennent voir l'enfant.

En même temps, une étoile guide trois mages venus d'Orient jusqu'à Bethléem.

Voici comment Les événements se sont déroulés selon la Bible:

La naissance de Jésus (Luc 2, 1-7)

L'empereur des Romains décide un grand recensement pour compter tous les habitants de la terre. Joseph et Marie se mettent en route vers Bethléem, le pays de la famille de Joseph.

Or, le jour de la naissance de l'enfant approche et Marie est très fatiguée par le long voyage.

À Bethléem, Joseph frappe à toutes les portes pour trouver une chambre, mais il n'y a plus de place pour eux.

Marie et Joseph se mettent à l'abri dans une étable. Cette nuit-là, l'enfant naît.

Marie l'emmaillote et le couche dans la mangeoire des animaux.

L'adoration des bergers (Luc 2, 8-16)

Tout près, dans les champs, des bergers veillent pour garder leurs troupeaux.

Tout à coup, ils voient une grande lumière et ils entendent la voix d'un ange :

« Un bébé extraordinaire vient de naître. C'est lui le Messie, l'Envoyé de Dieu.

PROGRAMUL SLUJBELOR DE SĂRBĂTORI LA BISERICA DIN GENEVA G-LANCY

**Sâmbătă - 18 dec.- 18h00, Taina
Sfântului Maslu.**

**Tot sâmbătă, de la ora 17h00 (înaintea
slujbei Sf. Maslu), copii sunt așteptați la
biserica pentru un program de colinde.**

Duminică - 19 dec.- 10h00, Sf. Liturghie.

SLUJBA DE CRĂCIN:

Sâmbătă - 25 Dec.- 10h00, Sf. Liturghie

ANUL-NOU ȘI BOBOTEAZA :

Duminică - 2 ian. - 10h00, Sf. Liturghie,
Sf. Vasile cel Mare - Anul Nou – Botezul
Domnului (Boboteaza) și Sfințirea Apei
(Aghiasma Mare).

SLUJBA HRAMULUI PAROHIEI :

**Sâmbătă - 8 ian. - 9H30 - Sfânta
Liturghie - Sărbătoarea Sfântului
Prooroc Ioan Botezătorul (hramul
parohiei noastre din Geneva).**

**Slujba din această sâmbătă 8 ian. va fi
prezidata de Ips. Părinte Mitropolit
Iosif. În timpul Sf. Liturghii, Îps. Sa va
hirotoni întru preot pe diaconul Mihai-
Lică Pura, pentru a fi conslujitor la
Parohia "Sf. Ioan Botezătorul", Geneva.**

PROGRAMUL SLUJBELOR DE SĂRBĂTORI LA BISERICA DIN LAUSANNE

**Sâmbătă - 18 dec.- 10h00, Taina
Sfântului Maslu.**

Duminică - 19 dec.- 10h00, Sf. Liturghie.
Copiii sunt așteptați de Moș Crăciun!

SLUJBA DE CRĂCIUN :

**Vineri - 24 dec.- 20h00, Vecernia Mare
unită cu Liturghia Sf. Vasile Cel Mare.**

**Duminică 26 dec. 10h00 Sf. Liturghie a
Sf. Ioan Gură-De-Aur.**

SLUJBA DE ANUL NOU :

**Sâmbătă - 1 ian.- 10h00, Sf. Liturghie –
Moliftete Sf. Vasile cel Mare - Anul Nou.**

Duminică - 2 ian. - 10h00, Sf. Liturghie.

SLUJBA DE BOBOTEAZĂ :

**Joi - 6 ian. -10h00, Sf. Liturghie, Botezul
Domnului – Sfințirea cea Mare a Apei și
slujba Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul.**

**Sâmbătă - 8 ian.- Nu se oficiază la
Lausanne. Slujba se va oficia la biserica
din Geneva de Ips. Părinte Mitropolit Iosif.**

*Allez le voir. Vous le trouverez couché dans une
mangeoire. »*

*Dans la crèche, Les bergers trouvent Jésus.
Émerveillés, ils tombent à genoux et regardent
dormir l'enfant qui vient sauver tous hommes.*

L'adoration des mages (Mathieu 2, 1-12)

*Très loin de Bethléem, de
grands savants, Les mages,
regardent le ciel. « Une
nouvelle étoile brille ! Un roi
vient de naître. »*

Les mages suivent l'étoile.

*Ils traversent le désert, arrivent à Jérusalem, dans le
palais du roi Hérode, et demandent : « Où est le
nouveau roi ? »*

*Hérode est très inquiet : « Le roi, c'est moi ! Si vous
en trouvez un autre, dites-le-moi !*

J'irai le voir moi aussi. »

*Guidés par l'étoile, Les mages arrivent à Bethléem et
trouvent Jésus.*

Ils lui offrent de précieux cadeaux.

Puis ils rentrent chez eux, sans repasser chez Hérode.

*« Ouvrant leurs coffrets, ils lui offrirent de l'or, de
l'encens et de la myrrhe. » (Matthieu 2,11).*

La fuite en Egypte (Mathieu 2, 13-18)

*Hérode a peur qu'un nouveau roi prenne sa place.
Il envoie des soldats à Bethléem, pour tuer tous les
enfants de moins de deux ans.*

*Un ange prévient Joseph : «
Vite ! Il faut cacher
Jésus. Hérode est jaloux : il
veut le tuer. Partez tous les
trois en Égypte. »*

*Dans la nuit, Marie et Joseph
s'enfuient en Égypte avec Jésus.*

Jésus à Nazareth (Mathieu 2, 19-21 ; Luc 2, 39-40)

*Plus tard, quand Hérode meurt, Marie, Joseph et Jésus
reviennent dans le village de Nazareth. Là, Jésus
grandit.*

Il apprend à lire et il aime prier Dieu.

Souvent, il regarde Joseph travailler.

*L'été, il écoute le bruit du vent dans le blé et il se
repose à l'ombre des oliviers.*

*Avec ses amis, Jésus court dans les vignes et croque
des fruits sucrés : des dattes, des figues et des
amandes.*

Il est beau ce pays !

*« L'enfant grandissait en grâce et en sagesse. » (Luc
2, 40)*

*Chers enfants, nous sommes les bergers qui
accueillent et transmettent la Bonne Nouvelle de la
présence de Jésus dans notre monde, dans notre
famille, dans notre école. Nous sommes aussi invités à
accueillir Jésus dans nos âmes comme Marie et Joseph
l'ont fait.*

*« Gloire à Dieu, au plus haut des cieux, et paix sur la
terre, aux hommes qu'il aime. » (Luc 2, 14)*

SF. SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE – DEDICAȚIA ANULUI 2021

ANUL OMAGIAL AL PASTORAȚIEI ROMÂNILOR DIN AFARA ROMÂNIEI ȘI ANUL COMEMORATIV AL CELOR ADORMIȚI ÎN DOMNUL; VALOAREA LITURGICĂ ȘI CULTURALĂ A CIMITIRELOR

*Articol inspirat din Pastorală Sfântului
Sinod al B.O.R. la prima duminică a
Postului Nașterii Domnului 2021*

Grija pastorală a Bisericii Ortodoxe Române față de românii din afara granițelor

Anul 2021 a fost declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române „Anul omagial al pastorației românilor din afara României” și „Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor”, în Patriarhia Română. Cele două teme amintite, omagială și comemorativă, evidențiază două coordonate esențiale, prioritare în activitatea pastoral-misionară a Bisericii noastre.

Astfel, Biserica Ortodoxă Română nu este indiferentă față de amploarea fără precedent pe care fenomenul migrației românilor către alte țări a cunoscut-o în ultimii ani. Ca răspuns la acest fenomen, Biserica noastră, prin ierarhii, preoții și diaconii ei, desfășoară, în prezent, o activitate pastorală susținută în afara granițelor României. Ea îi binecuvântează și îi ajută spiritual pe românii ortodocși de pretutindeni, pe care îi consideră fiii săi credincioși și parte integrantă a comuniunii ortodoxe românești.

În contextul transformărilor sociale, economice și politice care au avut loc în ultimul secol, numărul creștinilor români din afara României a crescut. Față de această realitate, **grija pastorală a Bisericii Ortodoxe Române față de românii din afara granițelor s-a concretizat prin înființarea de eparhii, care au organizat numeroase parohii și mănăstiri**, pentru a veni în întâmpinarea nevoilor sufletești ale credincioșilor români ortodocși din comunitățile românești

ROLUL PAROHIILOR ORTODOXE DIN DIASPORA ROMÂNEASCĂ PENTRU PASTRAREA UNITĂȚII DE CREDINȚĂ ȘI DE NEAM

2021 - Anul omagial al pastorației românilor din afara României

Încă de la apariția poporului român în istorie, credința creștină a fost principalul element constitutiv al conștiinței de sine a românilor, al identității românești, alături de latinătate sau romanitate.

Este o realitate istorică incontestabilă faptul că etnogeneza românească - formarea poporului român și creștinarea lui - au fost două procese concomitente și convergente.

Creștinați (adică uniți cu Hristos prin botez), pe când se formau ca popor nou în istorie, românii au purtat și poartă în sufletele lor, oriunde și oricând, pecetea tainei crucii și a învierii lui Hristos, trăind ritmic istoria ca pe o cruce și o înviere, ca pe o suferință și o speranță, ca pe o întristare și o bucurie.

Biserica și cultul divin - factori importanți de unificare spirituală și etnică

Departate de țară, peste tot în lume, purtăm în noi dorul, graiul, credința și țara.

Biserica a devenit casa autentică a comuniunii românilor plecați departe, în sufletele cărora continuă să pâlpaie, în ciuda distanțelor geografice, candela credinței, a spiritualității, a obiceiurilor creștine și a tradițiilor poporului român.

În biserică păstrăm vie bucuria comuniunii și ne ținem cu mândrie de tradițiile și de rădăcinile noastre creștin-ortodoxe românești.

În biserică ne regăsim la cultul divin public și trăim împreună bucuriile noastre (la logodne, cununii, botezuri, slujbe de mulțumire, aniversări și zile onomastice), dar și încercările noastre (în suferințe, boli, înmormântări, parastase, comemorări), și așa ne rugăm unii pentru alții, ne încurajăm unii pe alții, ne iertăm unii pe alții și ne ajutăm unii cu alții.

Așadar **în și prin biserică**, oriunde ne-am afla, ne ținem de neam și de credință ! Acesta este rolul Bisericii noastre ortodoxe, să cultive în conștiința românilor de pretutindeni unitatea de credință și de neam, în perspectiva dobândirii *patriei noastre cerești*, care este *Împărăția lui Dumnezeu*.

Preoți, monahi și ierarhi ortodocși, din interiorul și din afara României, prin întreaga lor activitate culturală, culturală și pastorală au întărit în conștiința credincioșilor realitatea apartenenței lor la aceeași limbă, la aceeași istorie și la aceeași credință.

Cultul liturgic ortodox, care are în centru **săvârșirea Sfintei Liturghii** în limba română, a devenit un factor de unificare spirituală și etnică, de promovare a conștiinței identității și unității naționale, dar și a culturii românești, în toate provinciile locuite de români și în mai toate locurile din afara granițelor unde românii s-au stabilit de-a lungul ultimelor cinci decenii (mult mai preponderent începând cu anii '90).

Prin aceasta se adevărește sintagma conform căreia „*sufletul culturii este cultura sufletului*”!

Această realitate a fost confirmată încă din a doua jum. a sec. al XIX^{lea} de marele nostru poet național Mihai Eminescu, care numea „*Biserica ortodoxă - mama spirituală a poporului român*”.

istorice: Republica Moldova și Ucraina, Serbia, Bulgaria, Ungaria, dar și din diaspora: Europa Centrală și de Nord, Europa Occidentală și Meridională, cele două Americi, Australia și Noua Zeelandă.

În situațiile în care particularitățile pastoral-misionare nu au permis înființarea de episcopii, au fost organizate reprezentanțe și comunități ortodoxe românești, precum cele din Țara Sfântă, Muntele Athos, Orientul Mijlociu, Cipru, Turcia, Africa de Sud, Japonia ș.a.

În prezent, urmare eforturilor pastorale susținute, în afara frontierelor actuale ale României, Biserica Ortodoxă Română are patru arhiepiscopii și nouă episcopii. În aceste eparhii funcționează **1.337 de parohii și filii, precum și 64 de așezăminte monahale, deservite de 1.245 de clerici români.**

Prin ierarhii și clericii ortodocși români din străinătate, Biserica Ortodoxă Română se străduiește să zidească, să cumpere sau să închirieze lăcașuri de cult acolo unde există comunități românești, oferind astfel posibilitatea fiecărui român creștin ortodox să participe la sfintele slujbe în limba română și să păstreze legătura cu Biserica Mamă.

Parohiile și comunitățile din afara granițelor României – factor esențial în păstrarea identității culturale, etnice și ecleziale ortodoxe românești

Prin cult, dar și prin evenimentele culturale și acțiunile social-filantropice organizate de către parohiile românești din afara granițelor, sunt promovate valorile spirituale perene ale Ortodoxiei și ale poporului român, sunt transmise tradițiile românești și este cultivată limba română. În acest fel se păstrează identitatea culturală, etnică și eclezială ortodoxă românească, fapt care asigură integrarea socială în țările gazdă fără asimilare culturală și fără deznaționalizare.

Ca semn al permanentei griji pastorale față de românii stabiliți definitiv sau temporar în străinătate, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât ca **prima duminică după sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului să fie dedicată migranților români.**

Prin urmare, atât *Duminica Migranților Români*, cât și *Ziua Românilor de Pretutindeni*, instituită prin Legea nr. 101/2015 și serbată în ultima duminică a

Activitățile pastoral-sociale, pedagogice, culturale și diaconale ale parohiilor românești din diaspora - factor important în păstrarea unității de credință și de neam

Activitatea pedagogică desfășurată intens în fiecare parohie românească din diaspora, cu toate aspectele ei: orele de catehism pentru copii, școlile duminicale și alte activități dedicate copiilor, serbările de Crăciun, taberele de vară pentru copii și adolescenți, precum și întrunirile regulate ale tinerilor de origine română (ca de ex. „Asociația NEPSIS” a tinerilor din cadrul MOREOM, organizată în fiecare eparhie a Mitropoliei noastre și în fiecare protopopiat), sunt tot atâtea activități ale Bisericii menite să cultive conștiința unității de credință și de neam a celor ce simt românește și trăiesc în afara granițelor României.

Alături de cultul divin public, și de aceste activități pedagogice, culturale, pastorale și diaconale ale parohiilor românești din diaspora, un loc important îl ocupă și **lucrarea sfântă de binefacere și ajutorare a celor aflați în suferință și în lipsuri**, prin organizarea regulată de colecte de bani, alimente, haine și medicamente pentru familiile defavorizate, cu mulți copii, pentru bătrâni și pentru persoanele singure, care nu mai au pe nimeni.

Activitatea pastoral-socială se aprofundează și prin vizitele regulate la spitale, la casele de bătrâni, la domiciliul persoanelor singure și, nu în ultimul rând, prin **vizitele la penitenciarele** din preajma marilor orașe occidentale, unde se află, din păcate, foarte mulți români încarcerați. Aceștia din urmă, în ciuda numărului lor deloc neglijabil, sunt complet uitați de statul român, de reprezentatele consulare românești, de toate asociațiile românești care funcționează în diaspora românească și, de multe ori, chiar de familiile lor. Nimeni nu alocă vre-un ban pentru cercetarea lor ! Biserica însă nu-i poate neglija ! De ce, dacă sunt niște păcătoși ? Pentru că Însuși Hristos ne-a spus „*Eu n-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși la pocăință*” (Marcu 2,17), iar la Matei 25, 36 El Însuși se identifică cu cel însetat, cu cel flămând, cu cel dezbrăcat, cu cel bolnav și cu cel întemnițat.

La aceste activități pastoral-sociale se adaugă, firește, **activitățile editoriale, publicitare și de media** ale parohiilor și comunităților românești din diaspora, comunicarea cu credincioșii și informarea lor prin diverse mijloace - redactarea, editarea și difuzarea **publicațiilor și tipăriturilor bisericești, site-ul și/sau pagina facebook a fiecărei parohii** ș.a. – activitățile publicitare și tipăriturile bisericești, în general, având o importantă contribuție la păstrarea unității de limbă și de cultură românească.

Contribuția majoră a Bisericii ortodoxe române la promovarea conștiinței identității și a unității spirituale a poporului român

Așa cum afirma PF Părinte Patriarh Daniel, în cadrul ceremoniei dedicate *Centenarului Unirii* și a *Anului Omagial al Unității de credință și de neam* a poporului român, în Catedrala Patriarhală, la 1 ian. 2018:

”Biserica ortodoxă română a avut o contribuție majoră la promovarea conștiinței identității și a unității spirituale a poporului român. Ea a cultivat cu insistență în sufletele credincioșilor români de pretutindeni conștiința că au aceeași obârșie, ca neam, aceeași limbă romanică neo-latină și aceeași credință creștină. Altfel spus, adevărul originii daco-romane și al

lunii mai, sunt zile cu o profundă semnificație spirituală, de reafirmare a tradițiilor și a valorilor credinței și culturii poporului român.

Îndemn la rugăciune și la ajutorare frățească

Cu ajutorul Milostivului Dumnezeu ne aflăm în Postul Nașterii Domnului, numit și Postul Crăciunului. Această perioadă este, în primul rând, o pregătire, o sfințire a sufletului și a trupului nostru, prin Spovedanie și Împărtășanie, dar și prin fapte de milostenie. Faptele milosteniei creștine, privite ca roade ale „credinței lucrătoare prin iubire” (*Galateni 5, 6*), întăresc comuniunea frățească.

În acest an, am fost chemați să cultivăm mai mult comuniunea fraternă cu românii din jurul granițelor României și din diaspora română.

În mod deosebit, mulțumim slujitorilor Sfințelor Altare ortodoxe românești din afara României pentru activitatea și fidelitatea lor față de poporul român, pentru activitatea de păstrare și promovare a credinței creștine ortodoxe, a valorilor spirituale și culturale românești.

Traversăm un timp extrem de dificil privind sănătatea și valoarea vieții, când numeroși oameni sunt încercați de noua epidemie, care s-a extins la nivel global. **În această perioadă este mare nevoie de rugăciune și de ajutorare frățească, de apropiere de Dumnezeu și de solidaritate practică între oameni.**

Având încredințarea că veți arăta și în acest an dărnicie creștină și veți răspunde cu dragoste chemării noastre părintești în această lucrare sfântă de binefacere și ajutorare, prin colecte de alimente, haine și medicamente, atât de necesare confrăților noștri aflați în suferință și în lipsuri, precum și familiilor defavorizate, cu mulți copii, vă mulțumim pentru generozitatea arătată în anii precedenți și vă reamintim cuvintele Domnului Iisus Hristos: „*Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui*” *Mt. 5, 7*. Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți românii, din țară și din străinătate, dăruindu-le sănătate și mântuire, ocrotindu-i de tot răul și întărindu-i în tot lucrul bun, spre bucuria Bisericii noastre și a poporului român de pretutindeni, iar pe cei adormiți în Domnul să-i așeze în ceata dreptilor și să le dăruiască odihnă în lumina și iubirea Preasfintei Treimi. **Sfântul Sinod al BOR**

latinătății limbii (al romanității românilor) a fost conștientizat în și prin Biserică, și transmis de ierarhi, preoți și diaconi în biserici, prin cultul divin public, dar și prin tipărirea cărților bisericești și difuzarea lor în toate provinciile locuite de români, inclusiv în diasporă. (...) De aceea - a concluzionat PF Sa - trebuie să sporim mai mult comuniunea cu frații noștri români din apropierea granițelor actuale ale României, și cu românii de pretutindeni. Deasemenea trebuie să apărăm și să cultivăm unitatea noastră de credință și de neam, pentru a promova demnitatea poporului român în dialog și cooperare cu celelalte popoare ale lumii”.

Catedrala Națională din București, sfințită chiar de ziua Sf. Ap. Andrei, Ocrotitorul României, în anul Centenarului Marii Unirii - 30 nov. 2018 - este de departe cel mai elocvent simbol al unității de credință și de neam al românilor de pretutindeni, fiind deopotrivă și un omagiu adus jertfei înaintașilor noștri. Este timpul ca și noi, cei de astăzi, să devenim *ctitori de neam și de țară*.

În concluzie:

Parohiile și bisericile ortodoxe românești din afara României, au fost, sunt și vor rămâne locurile cele mai frecventate de românii aflați departe de țara lor natală, pentru că aici simt bucuria regăsirii și a trăirii credinței strămoșești, aici participă la viața liturgică, la bucuriile și la tristețile fiecăruia, aici își alină dorul după cei dragi și după locurile natale, și tot aici își reconfirmă identitatea lor de credință și de neam.

Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți românii, din țară și din străinătate, dăruindu-le sănătate, mântuire și netrecătoare bucurii !

Redacția

BISERICĂ STRĂBUNĂ

Biserică străbună, lăcaș de închinare,
În care s-au rugat în zi de sărbătoare,
Bătrânii mei, părinții și toți strămoși-n șir.
Ce odihnesc sub cruce, în micul cimitir;

Pe lespezile tale veneam ades și eu
Să-nalț o rugă sfântă la Bunul Dumnezeu,
Eram copil...și mama, zeloasă, rugătoare,
Purtându-mă de mână în orice sărbătoare,
Mă învăța metanii, cum trebuie să bat
La sfintele icoane, cu sufletul curat...

Biserică străbună! De mic copil te știu;
Cu inima sfioasă, pe punți de gând iar viu
Să sorb ca și-altădată mireasma de tămâie
Ce-aș vrea-o-ntotdeauna în suflet să-mi rămâie.

În triluri meșterite, pe strune de eter,
Bătrâna toacă-mi spune că rugile nu pier!
Iar dangătul de clopot spre tine tot mă-ndrumă,
Spre sfântul tău altar, biserică străbună!

Preot N. Lungu

M.L. Regele Mihai și Regina Ana la slujbele oficiate de pr. A. Diaconu

Slujba la Templul Fusterie Geneva 1993

Slujba la biserica Lausanne 1995

Slujba la biserica de lemn, Ch-Bourg, 25 dec. 1995

Slujba la biserica Lausanne 1996

Slujba la biserica din Geneva (Gd-Lancy), 1999

COMEMORAREA MS REGELUI MIHAI -1

100 DE ANI DE LA NAȘTERE ȘI 4 ANI DE LA MUTAREA SA LA DOMNUL

În data de 25 oct. s-au împlinit 100 de ani de la nașterea MS Regelui Mihai, iar în data de 5 dec. s-au împlinit 4 ani de la trecerea sa la Domnul.

În acest context, duminică 24 oct. - la Capela "Tuturor Sfinților Români" din Lausanne -, precum și duminică 5 dec. - în biserica din Geneva (Grand-Lancy), în care Parohia ortodoxă română "Sfântul Ioan Botezătorul" își desfășoară programul ei de cult - pr. paroh Adrian Diaconu, împreună cu diac. Mihai Pura, au oficiat câte o slujbă de pomenire a MS Regelui Mihai.

În sâmbăta din 30 oct. în cadrul aceleiași parohii ortodoxe române din Lausanne, Ips. Părinte Mitropolit Iosif I-a comemorat deasemenea, în timpul slujbei pe care a prezidat-o în Templul Montriond, în prezența noului ambasador al României în Elveția, Dl și Dna Bogdan Mazuru. La toate aceste trei momente comemorative au participat credincioși din cele două parohii.

Menționăm ca Regele Mihai și Regina Ana au participat împreună, de nenumarate ori, la slujbele oficiate de pr. A. Diaconu la biserica din Geneva (Gd-Lancy), în perioada în care Familia regală a locuit la Versoix, și apoi la Capela românească din Lausanne, în perioada în care aceasta a locuit la Aubonne/VD.

Picturile Capelei "Tuturor Sfinților Români" din Lausanne, executate de maestrul Ion Ipser din Geneva, în anii 1994-1995, au fost oferite de autor, cu acordul parohiei din Lausanne, Coroanei Române (o inscripție în acest sens, cu data de 12 mai 1996, se află cosemnată pe prima pagină a Sfintei Evanghelii de pe masa Sf. Altar din capela românească de la Lausanne).

Maiestatea Sa Regele Mihai a fost, în primul rând, un om de excepție și un creștin autentic și profund. Credința sa adâncă i-a fost sădită în suflet, cu multă evlavie și deosebită dragoste, de maica sa Regina Mamă Elena care, așa cum a cunoscut-o toată societatea românească a epocii, a fost o femeie foarte evlavioasă.

Prin tot comportamentul său, prin atitudinea și prin personalitatea sa, MS Regele Mihai ne-a lăsat o *image iconică* a vieții sale. **El a fost și va rămâne o conștiință a acestui neam.**

Dealtfel Majestatea Sa a intrat în mentalul colectiv al poporului român prin cununa virtuților și calităților sale incontestabile, dar și prin coroana suferinței pe care a trăit-o din plin și cu demnitate împreună cu, și pentru, poporul Său.

Toată viața Sa a avut un comportament ireproșabil și o moralitate exemplară, dând dovadă de smerenie, de noblețe înăscută, dar și de demnitate cu adevărat regească.

Nu în cele din urmă, MS Regele Mihai a fost, așa cum am spus-o deja, un monarh cu o credință demnă de sfințenie, cu o bună cuviință și cu un respect sacru față de Biserică, de ierarhia și de tainele Bisericii, de tradițiile și de rânduielile ei sfinte.

A trecut la Domnul în 5 dec. 2017, la vârsta de 96 de ani.

Dau slavă lui Dumnezeu pentru onoarea pe care mi-a oferit-o de a-i fi fost alături, ca preot și duhovnic, în ultimii 25 de ani ai vieții sale.

Dumnezeu să-l odihnească în ceata dreptilor Săi și veșnică să-i fie pomenirea !
Părintele Adrian

ANIVERSĂRI – PAROHIA LAUSANNE

40 DE ANI DE LA PRIMA SLUJBĂ A PAROHIEI "TUTUROR SFINȚILOR ROMÂNI" DIN LAUSANNE

Botez bis. Lausanne, Matei Iustin Adăscăliței,
27.02.21

Botez bis. Lausanne, Arielle Bonazzi, 8.05.21

Botez bis. Lausanne, Raphaël Iuga, 8.05.21

Botez bis. Lausanne, Liam Clain, 9.05.21

Botez bis. Lausanne, Alexandre Daniel Lutz,
13.06.21

Duminică 31 octombrie 2021 Parohia ortodoxă română din Lausanne și cantonul de Vaud, cu hramul "Tuturor Sfinților Români", a îmbrăcat haină de sărbătoare. Ips. Părinte Mitropolit Iosif a vizitat comunitatea și a prezidat Sfânta Liturghie în incinta Templului Montriond din centrul orașului Lausanne. Cu acest prilej Ips. Sa a hirotonit întru diacon pe teologul Mihai-Lică Pura, pentru parohiile din Geneva și Lausanne, la recomandare Părintelui paroh Adrian Diaconu, protopop pentru Elveția, și a Consiliului parohial.

Hirotonia lui Mihai-Lică a însemnat un prețios cadou pe care Ips. Sa l-a oferit parohiei cu prilejul celor două importante evenimente pe care comunitatea românească din cantonul de Vaud le-a aniversat anul acesta: **40 de ani de la prima slujbă a Parohiei ortodoxe române din Lausanne și cantonul de Vaud, și 25 de ani de la sfințirea Capelei "Tuturor Sfinților Români" din Lausanne.**

SCURT ISTORIC

Istoria parohiei ortodoxe române din Lausanne a început în data de 10 mai 1981, când s-a oficiat prima slujbă a *Bisericii române libere* din Lausanne și cantonul de Vaud. Era vorba de comunitatea exilului românesc, formată din refugiați politici reuniți în jurul ML. Regele Mihai, Regina mamă Elena și Regina Ana, care funcționa ca *Biserică română liberă* atât la Geneva (din 1979) cât și la Lausanne și la Baden.

În 1981 refugiații politici din Elveția, și din împrejurimi, au organizat o ceremonie aniversară pentru a marca Centenarul Monarhiei Române - anul încoronării ca rege al principelui Carol I. La această primă slujbă ortodoxă organizată de exilul românesc pe teritoriul cantonului de Vaud a participat și Familia regală română aflată în exil la Versoix (inclusiv Regina mamă Elena).

Activitatea liturgică a acestei *Biserici române libere* (pentru că nu se putea vorbi de o parohie cu un statut propriu) a continuat de manieră intermitentă (cu diverși preoți itineranți), în paralel cu activitatea unei alte parohii românești, formată la Lausanne, cam în aceeași perioadă, cu acordul Patriarhiei Române, și care și-a întrerupt activitatea în 1994.

Viața bisericească a românilor din Lausanne și cantonul de Vaud a cunoscut o nouă etapă **începând cu vara anului 1992** când părintele Constantin Galeriu, profesor la Facultatea de Teologie din București, împreună cu pr. Adrian Diaconu, chemat recent din România pentru parohia din Geneva, au concelebrat pentru prima dată la Lausanne.

Setea spirituală a numeroșilor români - ce erau, în cea mai mare parte, divizați din motive politice și îndepărtați de Biserica-Mamă - a fost astfel reînviată. Acum, pentru că Biserica Ortodoxă Română reușise să se elibereze de controlul regimului comunist, credincioșii și-au exprimat dorința să-și aleagă ei singuri un preot al lor din țară, și să-și formeze o parohie autonomă (din punct de vedere administrativ) în comuniune canonică, liturgică și dogmatică, cu Biserica - Mamă.

Astfel, din anul 1993, cu binecuvântarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și înconjurat de câteva familii devotate care au constituit nucleul comunității românești în cantonul de

Botez bis. Lausanne, Andi Matei Lupu, 1.08.21

Botez bis. Lausanne, Alma Maria Ciobanu, 4.09.21

*Cununia de argint bis. Lausanne fam. Neacșu ;
Slujba de mulțumire fam. Băjenaru, 14.08.21*

*Cununie bis. Lausanne, Adrian și Georgeta Coman,
11.09.21*

*Cununie la Faro, Andrei și Adriana Huțu (Morges),
25.09.21*

Vaud, **pr. Adrian Diaconu** - care funcționa deja ca peot paroh la parohia "Sf. Ioan-Botezătorul" din Geneva - a **înființat Parohia „Tuturor Sfinților Români” din Lausanne**, continuând astfel, pe baze canonice, activitatea liturgică începută în anul 1981 și continuată în mod intermitent până în 1992. În scurt timp activitatea liturgică s-a extins la o adevărată activitate parohială.

Dorind să păstreze credința și tradițiile strămoșești, în ciuda mijloacelor financiare foarte limitate, credincioșii recent înființatei parohii au dorit să-și amenajeze și **un locaș de rugăciune propriu, conform tradiției ortodoxe.**

Mulțumită ospitalității Parohiei evanghelice reformate „Saint Jean”, Parohia ortodoxă română din Lausanne a obținut cripta Templului Montriond, din centrul orașului Lausanne, pe care a amenajat-o, în cursul anului 1994, conform tradiției ortodoxe românești.

Așa a luat ființă Capela ortodoxă dedicată "Tuturor Sfinților Români", inaugurată în 17 iulie 1995, în prezența Familiei regale române, și **sfințită (târnosită) în 16 iunie 1996**, conform tradiției ortodoxe, de către Î.P.S. Serafim, Mitropolit al Europei Centrale și de Nord și de către Î.P.S. Damaskinos, Mitropolitul Elveției.

Lucrările de pictură au fost realizate de maestrul Ion Ipser din Geneva, iar mobilierul a fost realizat de către maestrul Puiu Ganea, directorul Scolii de Decoruri de Teatru din Geneva, pe baza proiectului oferit de către arhitecții Gheorghe Focșeneanu și Matei Paladi din Lausanne. Dna Ioana Munzer a contribuit cu o donație importantă pentru realizarea acestor lucrări de amenajare și împodobire a bisericii.

Așa se explică cele două evenimente aniversate în acest an al mântuirii - 2021 - de către comunitatea românească din cantonul de Vaud: **40 de ani de la înființarea Parohiei ortodoxe române din acest canton și 25 de ani de la sfințirea Capelei "Tuturor Sfinților Români" din Lausanne.**

Așa cum spuneam, activitatea liturgică începută la Lausanne în 1992 s-a extins treptat la o adevărată activitate parohială, cu activități pastorale, misionare, liturgice, catehetice, diaconale, social-caritative, culturale și ecumenice, și aceasta **mulțumită, în cea mai mare măsură, suflului de reînnoire pe care Diaspora românească din Europa Occidentală și Meridională l-a cunoscut prin întronizarea Ips. Părinte Mitropolit Iosif, ca Arhiepiscop, în martie 1998, și apoi ca Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale.**

Hirotonia întru diacon a lui Mihai-Lică Pura, cu ocazia aniversării acestor două evenimente din viața Parohiei ortodoxe române din Lausanne, care a însemnat cel mai frumos dar pe care Ips. Sa îl putea oferi acestei comunități, se înscrie și ea în grija permanentă pe care Ips. Sa o are față de parohiile Arhiepiscopiei Europei Occidentale și de nevoile spirituale, liturgice și pastorale ale tuturor credincioșilor.

În cuvântul său final, Pr. paroh Adrian Diaconu, protopop pentru Elveția, i-a mulțumit Ips. Părinte Mitropolit Iosif pentru grija și dragostea părintească pe care o manifestă constant față de această parohie, de 23 de ani, iar Ips. Părinte Mitropolit Iosif a felicitat, la rândul său, pe preotul paroh și pe enoriași pt activitatea desfășurată de 30 de ani în cadrul acestei frumoase comunități.

La ceremonia de duminică au participat și ES. Dl si Dna Bogdan Mazuru, noul Ambasador al României în Elveția, precum și ES. Dl si Dna Mircea Geogană, aflați în vizită în Elveția.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate !

Consiliul parohial

ANIVERSĂRI – PAROHIA GENEVA

PAROHIA "SF IOAN BOTEZĂTORUL" DIN GENEVA 30 DE ANI DE LA PRIMIREA EI ÎN SÂNUL BISERICII-MAMĂ (1992 – 2022)

SCURT ISTORIC *

1979 – 1991

Precizăm că activitatea bisericească a Parohiei ortodoxe române "Sfântul Ioan Botezătorul" din Geneva a început în cadrul exilului românesc de la Geneva, în data de 10 mai 1979, la biserica "Sainte-Clotilde", când refugiații români au organizat pentru prima dată, pe teritoriul Elveției, o slujbă comemorativă a Zilei Naționale a Românei - de dinainte de ocupația comunistă.

Inițiatorii au fost doi refugiați români, stabiliți la Geneva, avocatul Ion Broșteanu și profesorul univ. Octavian Ștefăneanu. Cel dintâi a inițiat asociația "Comunitatea Românilor din Elveția" (CRE), cu un statut propriu, iar cel de-al doilea a fost inițiatorul asociației "Biserica Română Liberă" (BRL), care, din cauza lipsei unui preot stabil permanent, nu avea un statut propriu de organizare și funcționare. Activitatea ei se desfășura cu binecuvântarea Mgr. Antonie de la Geneva, Arhiepiscop al Bisericii Ortodoxe Ruse din afara frontierelor.

Această asociație bisericească (BRL) a condus la formarea Parohiei "Sf. Ioan-Botezătorul" din Geneva, în mai 1992, după căderea regimului comunist de la București.

După biserica Sainte-Clotilde, activitatea Bisericii Române Libere s-a mutat pentru un timp în sala parohială din rue Jean Dasser, 1201 Geneva, pentru ca în cele din urmă să se stabilească la Templul Fusterie, din centrul Genevei, până la sfârșitul anului 1995.

Pentru asigurarea slujbelor religioase, de două ori pe lună, în primii 12 ani de activitate s-a recurs la serviciile a 13 preoți itineranți, până în octombrie 1991, când reprezentanții CRE și BRL au adus din țară pe părintele Adrian Diaconu, actualul preot paroh, ca să înființeze și să administreze o parohie, după toate normele canonice bisericești, în relație canonică cu Biserica Mamă.

Pr. Gheorghe Calciu în mijlocul comitetului asociației CRE / BRL, Templul Fusterie - Ge, iulie 1986

1992 - 1995

Repunerea pe baze canonice a activităților culturale începute la Geneva, pentru refugiații români, în mai 1979 s-a făcut, în mod oficial, prin **Adunarea generală extraordinară a credincioșilor, convocată la Templul Fusterie din centrul Genevei în 17 mai 1992**, care a reunit aprox. 150 de persoane din Geneva, Lausanne și împrejurimi (în biserică era prezent și a asistat la lucrările Adunării constitutive a parohiei și IPS. Părinte Daniel, pe atunci proaspăt Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, actualul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, care se afla într-o delegație la Consiliul Mondial al Bisericilor de la Geneva).

Adunarea generală extraordinară a hotărât (după lungi dezbateri) ca « Biserica Română Liberă » de la Geneva,

Botez bis. Geneva, Christian Bernand Vasile Rouilly, 6.06.21

Botez bis. Geneva, Kevin Nectarie Ghiuță și Eric Alexander Godmé, 26.06.21

Botez bis. Geneva, Alexandre John Murlis, 15.08.21

Botez bis. Geneva, Damian Nicolas Nae, 5.09.21

Botez bis. Geneva, Amelia Maria Ciocoiu, 16.10.21

Cumunie bis. Geneva, fam Tănase (Bonneville-F), 30.10.21

Biserica parohiei Blejoi-PH, construită de pr. Adrian Diaconu, împreună cu enoriașii, în 1984

înființată în mai 1979 în cadrul CRE să-și continue activitatea sub denumirea de Parohia ortodoxă română „Sfântul Ioan Botezătorul” din Geneva (Parohia) și a ales pe părintele **Adrian Diaconu** ca preot paroh.

Adunarea generală a aprobat, în aceeași ședință, noul statut al parohiei, recunoașterea ei canonică de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (cu respectarea autonomiei interne a Parohiei), independența Parohiei față de asociația laică CRE (în speranța unei strânse colaborări între cele două asociații, în special în realizarea scopului comun al construirii bisericii românești de la Geneva), deschiderea unui cont propriu al Parohiei, aparte de cel al asociației CRE ș.a.

Distincția dintre cele două asociații (cea bisericească – Parohia, și cea laică - Comunitatea), dar și strânsa colaborare dintre ele era evidentă: cea mai mare parte a membrilor Comunității erau în același timp și enoriași ai Parohiei și invers, jumătate din consiliul Parohiei era format din membrii ai comitetului Comunității și invers, iar din punct de vedere financiar enoriașii Parohiei erau donatorii cei mai importanți la construirea noii biserici românești și își plăteau regulat cotizațiile la Comunitate, pe când aceasta din urmă ajuta financiar Parohia.

Colaborarea strânsă dintre cele două asociații s-a materializat și prin alegerea preotului paroh, părintele Adrian Diaconu, ca responsabil al Comisiei pentru construirea bisericii, în plenul Adunării generale a Comunității care s-a ținut în aceeași zi de 17 mai 1992 și în același loc (la Templul Fusterie), dar la o altă oră (după Adunarea generală a Parohiei).

Cum ambele asociații se constituiseră conform art. 60 și următoarelor din Codul Civil Elvețian, cu statute proprii, era evident că, din punct de vedere legal, nu se putea concepe o subordonare a uneia față de cealaltă, ca să nu mai vorbim de faptul că nici din punct de vedere bisericesc, o parohie nu putea fi subordonată unei asociații laice și nici ea, la rândul ei, nu putea și nici nu-și propunea să subordoneze o astfel de asociație.

Cele două ramuri, care s-au împărțit (dar nu s-au despărțit), în 17 mai 1992, din una și aceeași tulpină (Parohia cu activitățile ei spirituale și bisericești și CRE cu activitățile ei laice) s-au reunit în fructul comun al edificării bisericii de lemn de la Chêne-Bourg/Ge.

Colaborarea dintre cele două asociații ale exilului românesc de la Geneva în realizarea acestui obiectiv a fost corect și succint ilustrată într-un articol pe care **președinta de atunci a comitetului Comunității, Dna Ioana Mirabaud, l-a scris în publicația Parohiei „CREDINȚA”** din dec. 1995, precum și într-un interviu ce i s-a luat în același timp la TVR internațional. Printre altele Domnia sa afirma: „*nu am fi putut construi această biserică dacă nu am fi avut înșfârșit un preot permanent între noi, pe Părintele Adrian Diaconu, parohul nostru*”.

Începând cu Crăciunul anului 1995 Parohia ”Sf. Ioan Botezătorul” s-a mutat de la Templul Fusterie în noua biserică de lemn, care îi era destinată pentru activitățile liturgice conform Documentului oficial (Hrisovului) cimentat în piatra fundamentală a altarului, la 29 iunie 1995.

1996 - 2022

Biserica de lemn de la Chêne-Bourg/Ge a fost și este o mare realizare, fiind prima biserică construită în Europa Occidentală de refugiații români din perioada comunistă, dar a constituit și un măr al discordiei între cele două asociații. Anumite persoane se pare că n-au înțeles, din păcate, rostul și rolul unei biserici ortodoxe

Biserica Geneva (Grand-Lancy), copii în așteptarea lui Moș Crăciun

Biserica Geneva (Grand-Lancy), întrunirea tinerilor

Biserica Geneva (Grand-Lancy), slujba duminicală 7.11.21

Biserica Geneva (Grand-Lancy), pomenirea morților

Biserica Geneva (Grand-Lancy), slujba duminicală 5.12.21

românești în diasporă, acela de a fi un spațiu sacru de comuniune a tuturor credincioșilor între ei și împreună cu Hristos, și de păstrare a unității de credință, de limbă și de neam, în comuniune cu Biserica-Mamă.

Alte interese de ordin funciar au predominat și de aici au aparut disensiuni între membrii comitetului Comunității și membrii consiliului Parohiei, care au culminat cu interzicerea accesului Parohiei „Sf. Ioan Botezătorul” în biserica de lemn. Aceasta s-a materializat printr-o scrisoare cu caracter ultimativ adresată preotului paroh A. Diaconu de către pr. Damian Ionescu și dl Șt. Racoviță, în 2 aprilie 1997 și prin schimbarea încuietorilor (broaștelor) de la ușile bisericii, în 5 aprilie 1997 (înaintea sărbătorii Sfințelor Paști).

Urmare acestei nedorite și regretabile decizii, Parohia „Sfântul Ioan Botezătorul” a revenit pentru câteva luni la Templul Fusterie, timp în care a făcut două cereri scrise comitetului Comunității pentru revenirea în biserica de lemn. Întrucât nu s-a dat nici un răspuns la aceste cereri, iar Parohiei i se cerea de către Biserica Ev. Reformată să părăsească Templul Fusterie, **din vara anului 1998 Parohia « Sfântul Ioan Botezătorul » din Geneva a găsit ospitalitate frățească în Biserica catolică-creștină de la Grand-Lancy/Geneva, Avenue Eugene-Lance nr. 2, unde funcționează și astăzi.**

Aici Parohia și-a desfășurat și își desfășoară în continuare toate activitățile ei liturgice, catehetice și pastorale, iar în sala parohială pe cele socioculturale, tradiționale, filantropice și ecumenice. În plus **Parohiei i s-a permis și amenajarea unui iconostas în biserică**, conform tradiției ortodoxe.

Ips. Părinte Mitropolit Iosif a sfințit iconostasul bisericii de la Geneva (Grand-Lancy) în vara anului 1998, în prezența ML Regele Mihai și Regina Ana, care au rămas fideli Parohiei ”Sfântul Ioan Botezătorul” și bisericii de la Grand-Lancy pe toată perioada cât au mai locuit la Versoix.

Mulțumiri!

Tuturor bunilor enoriași care ați rămas fideli Parohiei în toți acești ani de pribegie, vouă și urmașilor voștri, Parohia noastră – cu noua ei generație de enoriași - vă aduce azi, la ceas aniversar, întreaga ei mulțumire și recunoștință pentru curajul, loialitatea și demnitatea voastră, pentru verticalitatea și ireductibilitatea voastră în fața compromisului, precum și pentru fidelitatea voastră constantă. Datorită vouă putem aniversa azi cei 30 de ani de neîntreruptă activitate parohială, chiar dacă pe voi vă vedem în biserică din ce în ce mai puțin, iar pe cei noi, din ce în ce mai mult. E firesc, aceasta este viața!

Mulțumim pe această cale și gazdelor noastre, Parohia catolică-creștină de la Grand-Lancy, pentru primirea frățească și prietenia ce ni le-a oferit și pentru reala lor deschidere intercreștină

În sfârșit, dar nu în cele din urmă, **mulțumim Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Iosif**, care a înțeles mai bine ca oricine suferința și încercările enoriașilor români de la Grand-Lancy, și care ne-a acordat întotdeauna binecuvântarea, încrederea și sprijinul Ips. Sale în toate acțiunile noastre.

Tuturor celor ce ne-ați rămas apropiați în toți acești ani

VĂ MULȚUMIM !

* Scurt istoric redactat în 2004 de **DI Șerban Mironescu** (fost deținut politic - Rugul Aprins), membru al Consiliului parohial, cu ocazia celei de-a 25-a aniversării a Parohiei „Sfântul Ioan Botezătorul” din Geneva.

HIROTONIA INTRU PREOT A DIACONULUI MIHAI LICA PURA LA BISERICA DIN GENEVA, 8 IAN. 2022

Cu prilejul Aniversării a 30 de ani de activitate a Parohiei "Sfântul Ioan Botezătorul" din Geneva, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Iosif a binecuvântat, la cererea și cu recomandarea Părintelui paroh Adrian Diaconu și a Consiliului parohial, hirotonia întru preot a diaconului Mihai Lică PURA, pentru parohia Sfântul Ioan Botezătorul din Geneva, în data de 8 ian. 2022. Noul preot va sluji o perioadă alături de preotul paroh și de pr. Florin, atât la biserica din Geneva cât și la cea din Lausanne, până se formează din punct de vedere practic : liturgic, catehetic și pastoral.

Mihai Lică Pura s-a născut în 10 iunie 1983 în localitatea Cluj-Napoca. Între anii 2002-2007 a urmat cursurile Facultății de Sisteme Electronice și Informatică Militare a Academiei Tehnice Militare din București, obținând în anul 2007 diploma de licență în domeniul **Ingineria sistemelor și calculatoarelor**.

În perioada 2008-2011 a urmat pregătirea prin doctorat în cadrul aceleiași universități, iar în septembrie 2011 și-a susținut public teza de doctorat în domeniul **Calculatoare și tehnologia informației**.

În anul universitar 2013-2014 a beneficiat de o bursă post-doctorală Sciex- NMS în cadrul căreia a lucrat ca și cercetător științific la Universitatea din Geneva, Elveția.

În perioada 2016-2020 a urmat cursurile Facultății de Teologie Ortodoxă "Justinian Patriarhul" a Universității din București, obținând în anul 2020 diploma de licență în domeniul **Teologie**, specializarea **Teologie Ortodoxă Pastorală**.

În prezent este student masterand în cadrul aceleiași Facultăți, la programul de studii de master **Exegeză și ermeneutică biblică**.

Din punct de vedere profesional, Mihai Lică Pura a fost, pe rând, asistent universitar, lector universitar și apoi conferențiar universitar în cadrul Departamentului de Calculatoare și Securitate Cibernetică a Facultății de Sisteme Informatică și Securitate Cibernetică a Academiei Tehnice Militare din București, instituție în care a lucrat în perioada 2007-2021, cu excepția anului universitar 2013- 2014 când a fost angajatul Universității din Geneva, Elveția.

În aceeași perioadă de timp (2007-2021) Mihai Lică Pura a colaborat și cu industria de profil din România, lucrând ca și programator part-time la Trans Sper srl., unul dintre cei mai importanți prestatori de servicii de încredere calificați din România.

În prezent, Mihai Lică Pura este inginer software de cercetare și dezvoltare la ETEL SA, Elveția, unde lucrează de la 1 mai 2021.

Este căsătorit cu Nela TUDOR și au un fiu cu numele Patric.

În 31 oct. 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Iosif l-a hirotonit pe Mihai Lică întru diacon (prima treaptă a clerului superior), în parohia Lausanne - Templul Montriond, urmând ca hirotonia întru preot să aibă loc la biserica din Geneva (Grand-Lancy), în 8 ian. 2022, cu prilejul hramului parohiei "Sfântul Ioan Botezătorul" și a celei de-a 30^a aniversării de când această Parohie s-a reorganizat pe baze canonice - cu un statut propriu - și a fost recunoașută ca atare de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în 1992.

Îi urăm noului preot o păstorie rodnică și binecuvântată, spre slava lui Dumnezeu și mântuirea credincioșilor, întru mulți ani !

Imagini de la hirotonia întru diacon a lui Mihai Lică Pura, Templul Montriond – Lausanne, 31.10.2021

RUBRIQUE DES JEUNES CHRETIENS

REPONSE AUX QUESTIONS

Dites-nous, s'il vous plaît, où, quand et comment Dieu nous interdit-il de fumer, de boire de l'alcool et de profiter des plaisirs sexuels ? Addictions ? Quelle est leur base biblique ?

Aujourd'hui quand on parle d'addictions on pense souvent à la drogue, à la pornographie, à l'alcool... C'est vrai effectivement que ces addictions peuvent détruire des vies.

Mais, il y a aussi des petites addictions du quotidien qu'on ne voit pas forcément, qu'ils ne sont pas moins que les grosses et, pourtant, peuvent être très dangereuses, surtout quand elles sont en excès. Pour vous donner des exemples concrets il y a le téléphone, la nourriture, les jeux vidéos, les sorties, les films, les sports, la musique etc.

Déjà, pour commencer, j'aimerais qu'on regarde ensemble la définition d'une addiction d'après le dictionnaire (Larousse) :

L'addiction est un processus par lequel un comportement humain permet d'accéder au plaisir immédiat tout en réduisant une sensation de malaise interne. Il s'accompagne d'une impossibilité à contrôler ce comportement en dépit de la connaissance de ses conséquences négatives.

Donc, pour faire simple, une addiction on sait que c'est quelque chose de mauvais pour nous, mais on le fait parce que c'est plus fort que nous.

Regardez aussi dans la Bible où nous retrouvons une définition qui dit : « *Tout m'est permis* ». Oui, cependant tout ne vous est pas bon. Je pourrais dire: "Tout m'est permis", mais je ne vais pas me laisser asservir par quoi que ce soit » (1 Cor. 6,12).

Alors, déjà je vous rassure mes amis, toutes les petites addictions que je viens de citer ne sont pas en soi un pêché, n'est pas quelque chose qui est interdit par Dieu. Par contre, point important, il ne faut pas que ces choses dirigent nos vies. Tu deviens dépendant d'une addiction. Les amis cela peut être très dangereux.

Pour juste être conscients du danger il faut aussi penser que les addictions peuvent nous voler du temps, de l'argent, de la santé, des relations et aussi - c'est triste à dire - elles peuvent également nous détourner de notre destin du plan que Dieu a prévu pour nous.

Alors, je vous encourage, pour toutes les personnes qui sont en train actuellement de combattre une addiction, à poursuivre vos efforts. Et les personnes qui ont laissé tomber leur combat, parce que tout cela vous semblait impossible j'aimerais vous dire cette parole de la Bible :

« Aucune tentation ne vous est survenue qui n'ait été humaine, Dieu est fidèle à ses promesses et il ne permettra pas que vous soyez tentés au-delà de vos forces ; mais, au moment où surviendra la tentation, il vous donnera la force de la supporter et, ainsi, le moyen d'en sortir » (1 Corinthiens 10,13).

Que dit la Bible sur les addictions : tabac, alcool, pornographie, drogue ?

Aujourd'hui nous verrons essentiellement les grandes addictions, mais sachez que il y a aussi les petites addictions dont je viens de vous mentionner plus haut et qui, je le répète, elles peuvent être destructives.

Shujba de tăiere a moșului, biserica Lausanne, Zian Angelo Dasilva, 24.10.21

Botez bis. Lausanne, Aida Benea 30.10.21

Botez bis. Lausanne, botez Ella Maria Grigorescu, 27.11.21

Biserica Geneva (Grand-Lancy),
împărtășirea pruncului după botez, 16.10.21

EDUCATIA SEXUALĂ ÎN FAMILIA CREȘTINĂ

*Teodor Danalache**

Educația sexuală poate fi una creștinească sau una lumească. Dacă temeliile educației sexuale sunt puse într-o familie creștină, tinerii vor fi cu mult mai puțin expuși riscurilor ascunse în educația sexuală promovată de societatea necreștină. Când educația sexuală este savarsită în familie, tinerii se raportează mult mai critic la informațiile venite din afară (cercul de prieteni, televizor, internet). Mai mult, când familia duce o viață bisericească, iar comunicarea între membrii acesteia este una reală, tinerii vor crește sănătoși și moral.

Lasându-i în seama societății, tinerii vor ajunge să creadă că apropierea trupestă ocazională (sexul) sunt ceva normal, permis oricând, în condiții de igienă și de acord reciproc. Astfel, având în vedere gradul tot mai ridicat de expunere la informații despre sexualitate în societate și în școală, este deosebit de importantă intervenția unor persoane (creștine) care să clarifice curiozitățile copiilor, răspunzând sănătoși și satisfactor la întrebările acestora.

Dumnezeu a binecuvântat unirea trupestă dintre barbat și femeie în Taina Nuntii, spre dobândirea vieții vesnice, drept pentru care a vorbi deschis despre aceasta este un lucru ce ține de dreaptă credință. Astfel, dacă se face din iubirea sinceră a părinților față de copii, în prisma învățării Bisericii Ortodoxe (revelația dumnezeiască privind atât omul, trup și suflet, cât și rostul acestuia în lume), educația sexuală este una ziditoare și mantuitoare.

De ce educația sexuală trebuie să aibă loc în familie ?

Fiind un element constitutiv al vieții noastre, sexualitatea nu trebuie să fie

On sait qu'il y a des personnes qui pourraient dire : *Mais la Bible ne parle pas des certaines addictions, donc ça devrait être bon !* Mes amis, laissez-moi vous dire, en toute bonne volonté, qu'on ne peut pas résonner comme ça, on ne peut pas fermer les yeux sur ces choses là.

Le tabac

Si, par ex., nous parlons de la cigarette, la Bible n'en parle à aucun moment, mais pour autant je pense que, personnellement, ce n'est pas une bonne chose de fumer; quand on est chrétien, en fait, j'estime qu'on est appelé à être responsables. Ça veut dire que même s'il y a des choses qui ne sont pas écrits dans Les Saintes Ecritures, Dieu nous a laissé son Saint Esprit mes amis. Et le Saint Esprit est là, en fait, pour nous aider à réfléchir sur les bonnes choses.

A un moment donné j'estime qu'il faut se poser des questions : *Est-ce qu'au final, est-ce bon pour moi de fumer ? Est-ce qu'en fumant, je rends gloire à Dieu ?*

Et là, ce que les gens n'aiment pas, ça demande une réponse sincère de notre part, une réponse honnête.

Et la Bible nous rappelle ceci mes amis : « *Ainsi que vous mangiez, que vous buviez, ou que vous fassiez quoi que ce soit, faites tout pour la gloire de Dieu* » (1 Corinthiens 10, 31). Or, j'estime, quand nous fumons nous ne rendons pas gloire à Dieu !

En fait, c'est un plaisir personnel et je peux aller encore plus loin. Quand on fume en présence des personnes qui sont non-fumeuses, comprenez-le, nous pouvons transmettre des risques de développer certaines maladies propres aux fumeurs : le cancer, les maladies respiratoires, les effets sur la grossesse pour les femmes enceintes etc.

Et n'oublions pas mes amis, Dieu dans Sa Parole nous demande d'avoir l'amour du prochain ; pas dans le sens sentimental, mais plutôt aimer pour prendre soin de ton prochain. Je sais, bien évidemment, que certaines personnes ne seront pas d'accord avec ce que je veux dire - chacun est libre de penser comme il veut - mais n'oublions pas, mes amis, Dieu nous laisse libres dans nos pensées et dans nos choix, mais *Sa Parole reste tout de même la vérité !*

L'alcool

Quand on parle d'alcool, il faut dire qu'il est aussi un très grand problème dans notre société, aujourd'hui. L'alcool est malheureusement devenu pour certains une addiction. Pour certains les boissons alcoolisées sont un produit de consommation courant, servi du coup pendant le repas, pour d'autres l'alcool est très mal vu.

Alors, comment expliquer ces différences ? Et ce qu'il nous intéresse à nous c'est de voir ce que dit La Bible à ce propos.

J'ai réuni pour vous plusieurs versets que je vais vous partager :

« *Le vin rend insolent et les liqueurs fortes incitent au tapage. Qui se laisse enivrer ne peut devenir sage* » (Proverbes 20, 1).

« *Les diacres aussi doivent être respectables et sincères ; ils ne doivent pas abuser du vin ni rechercher des gains malhonnêtes* » (1 Timothée 3, 8).

« *Quel malheur de voir ceux qui dès le matin se ruent sur les boissons fortes, et tard le soir encore s'échauffent avec du vin !* » (Esaïe 5, 11).

niciodata un subiect "tabu" (interzis), deci aplecarea asupra acesteia trebuie sa fie una naturala si cuviincioasa. Cu cat educatia sexuala va fi ignorata mai mult de parinti, cu atat cei tineri vor cauta sa se informeze (gresit, de cele mai multe ori) din alte parti, de la prieteni "experimentati" sau de pe internet.

Daca nu ne vom educa noi copiii, ii vor educa altii !

Cea mai buna educatie sexuala a tinerilor este cea facuta in familie, de catre parinti, de mama sau de tata, dupa caz.

Pentru aceasta insa, este nevoie ca insasi parintii sa fie educati crestineste in privinta relatiilor trupesti, ba inca si sa se comporte intocmai. Cu cat parintii vor trai mai crestineste, cu atat copii vor primi mai multe lectii sanatoase de viata, vazand direct faptele lor cele curate. Daca tinerii vor avea aproape de ei exemple de moralitate sexuala (parinti, rude, vecini, tineri etc), ei vor fi mai putin predispusi la a cadea in capcanele intunecate ascunse in societate.

Un om sanatos si puternic este acela care nu cade prada propriei sexualitati, ajungand sclavul poftelor irationale. Pentru aceasta, tinerii trebuie sa ia in serios lucrurile, imaturitatea pe orice plan avand urmari deloc imbucuratoare. O buna intelegere a sexualitatii si a scopurilor acesteia va ajuta enorm in viitoarea familie; doar astfel, tanarul va fi un sot bun, tanara va fi o sotie buna, iar impreuna vor fi parinti buni.

Educatia sexuala adevarata inseamna a-l invata pe tanar sa se raporteze la trup crestineste, intelegandu-i rosturile si pericolele ce pot surveni in urma unei rele intreuintari a acestuia. Tanarul trebuie sa inteleaga ca numai vointa personala si harul lui Dumnezeu, impreuna lucrând, pot tine in frau tendintele nefiresti ale omului cazut in pacat. Numai un caracter zidit crestineste poate sa ramana in fire, la contactul acestuia cu un mediu imoral.

Pentru a putea vorbi copiilor corect despre sexualitate, parintii trebuie sa aiba o vietuire creстина cat mai autentica, acest lucru implicand rugaciunea zilnica, lectura duhovniceasca, Spovedania si Impartasania. In primul rand, relatiile trupesti nu trebuie privite cu rusine, ca pe ceva interzis sau incompatibil cu viata duhovniceasca. Daca tanarului i se va spune insa ca rusinea este o slabiciune si un complex al celor "de moda veche", el nu se va mai rusina nici de cele mai anormale comportamente sexuale.

Je ne sais pas si vous aviez remarqué, le point commun entre tous les versets que je viens de vous cités c'est la bue d'alcool. On est sûr d'une chose maintenant, c'est que *Dieu condamne l'excès d'alcool*.

Et là, pour toutes les personnes qui ont l'habitude de finir ivres en fin de soirée - je sais que ça vous embête, ce que je suis en train vous dire - il y a bien des moments où on peut changer les choses, en discutant avec d'autres frères chrétiens, avec un prêtre, parce que ce qui est écrit ça nous plaît pas, mais n'oublions pas que la parole du Père est bien plus supérieure à la notre. Si nous croyons, et si nous avons la volonté et la foi, Dieu nous aidera à nous libérer de cette dépendance (de cette addiction).

Je veut revenir à mon histoire sur l'alcool parce que j'ai tout de même une bonne nouvelle à vous annoncer : *il n'est nul part écrit dans la Bible que la consommation d'alcool à petite dose soit condamnable*. Cela veut dire que nous pouvons boire de l'alcool, mais avec modération.

Imaginez-vous la Bible mentionne plus de deux cent fois le vin qui est du coup une boisson alcoolisée. Dans la **Genèse (27, 25)** quand Jacob sert son père Isaac, ou encore dans **Ecclésiaste (9, 7)** qui dit: « *Mange ta nourriture avec joie et bois ton vin d'un cœur bon* ». On voit que le vin rend joyeux, il est même servi les jours de fête.

Jésus, mes amis, n'oublions pas qu'Il a accompli son premier miracle à un mariage où Il a changé l'eau en vin, et vous allez peut-être maintenant vous demandez où est-ce qu'elle est la limite ? Vous répondrez par ce verset qui dit : « *Les dormeurs, c'est la nuit qu'ils dorment, et les buveurs, c'est la nuit qu'ils s'enivrent, mais nous – qui appartenons au jour, nous devons être sobres* » (1 Thessaloniens 5, 8).

La pornographie

Enfin, et le dernier point, je finirai par la pornographie, qui est pour moi le plus gros problème de notre société actuelle. Je sais qu'il y en a qui vont dire, mais c'est ce mec qui est totalement fermé d'esprit, il est pudique, il assume pas sa sexualité... C'est juste que la société a rendu le sexe en fait tellement banal, alors que de base Dieu a créée la sexualité pour quelque chose qui est bien précise.

On sait très bien, ce n'est même plus un secret, lors d'aujourd'hui il y a de plus en plus des jeunes qui tombent dans la pornographie, et même les moins jeunes en fait, j'aurais vous dire, parce que c'est quelque chose qui est devenue facile à accéder ; en quelques clics maintenant sur le net tu peux accéder à cette chose ! Et comme les jeunes disent c'est une pratique qui est de moins en moins tabou.

Pourtant, on va voir que Dieu n'est pas d'accord avec ça. Et là vous allez vous dire, *ah mais, quand même, Dieu Il est bien compliqué !* Mais, croyez-moi encore, mes amis, Dieu a très bonnes raisons de n'est pas être d'accord avec ceci. Comme pour fumer, la Bible ne parle pas concrètement en fait de la pornographie. Néanmoins on va voir que son usage, en fait, n'est pas compatible avec les principes bibliques.

Déjà, la pornographie, elle a pour but de provoquer l'excitation sexuelle du publique qui la regarde. Or, on sait déjà que **Dieu a créée la sexualité pour un but qui est très bien précis**, comme je vous l'ai cité tout à l'heure, **c'est le mariage**. Autrement dit, pour deux personnes de sexe opposé, ou un couple si vous voulez. *Mon premier ou mon dernier argument sera Jésus.*

Pentru aceasta, rusinea nu trebuie sa fie complet anihilata, ci doar limitata la acele comportamente sexuale denaturate.

Apropierea truasca dintre un barbat si o femeie trebuie sa aiba loc numai in cadrul familiei, binecuvantata de Dumnezeu in Taina Nuntii. Mai apoi, apropierea dintre soti trebuie sa izvorasca din iubirea unuia fata de celalalt, iar nu dintr-o simpla nevoie fizica. Sexualitatea lipsita de iubire degeneraza intotdeauna in desfranare, intunecare si prostitutie familiala. Nici sotul, nici sotia, nu trebuie sa se raporteze la celalalt intr-un chip egoist, cautand numai satisfacerea truasca personala.

Cand si cum se face educatia sexuala in familie ?

Educatia sexuala trebuie sa inceapa odata cu prima intrebare a copilului despre aceasta. Informatiile despre sexualitate insa trebuie organizate de parinti in functie de gradul de curiozitate al copilului, astfel incat ei nici sa nu amane raspunsurile, nici sa ii ofere copilului niste raspunsuri mai presus de puterea lui de intelegere.

Din diverse motive, familiale sau externe, este posibil ca unii copii sa nu intrebe direct despre sexualitate, drept pentru care parintii lor sunt datori sa le urmareasca foarte atent comportamentul, astfel incat ei sa intuiasca lucrurile nerostite de copii. Copilul poate sa fie cuprins de curiozitate (ganduri nerostite) in urma unei discutii surprinse intre parinti sau intre rude, in urma unui film sau a unei reclame (emisunile TV fiind din ce in ce mai necuviincioase), precum si in urma celor aflate la gradinita sau la scoala.

Parintii sunt cei mai in masura sa ofere o educatie sexuala copiilor lor, mai ales pentru faptul ca ei ii iubesc cel mai mult pe acestia, putand crea mai usor atmosfera de intimitate si de incredere necesara.

Cand trupul incepe sa se schimbe, maturizandu-se, tinerii incep sa-si puna din ce in ce mai multe intrebari legate de trupul lor. Astfel, de cele mai multe ori, dorinta sexuala apare inaintea prieteniei si a dragostei. Astazi, curiozitatile privind sexualitatea apar la varste din ce in ce mai mici, nemaistepand perioada pubertatii. Atata timp insa cat se simte iubit, copilul (chiar si adolescent) nu va intampina prea mari greutati in a accepta ca inca nu este suficient de matur pentru a-si lua viata in propriile maini.

Educatia sexuala, desi implica si unele notiuni de anatomie, trebuie sa vizeze mai

La Bible nous dit, dans Mathieu 5, que Jésus s’est assis sur une montagne pour renseigner à ses disciples, et à toute une foule, la loi. Il leur parlera dans un premier temps de la colère, et ensuite la chose qui va nous intéresser Il va parler de l’adultère. Et Il dira cette phrase, que vous connaissez sûrement :

« Vous avez entendu qu’il a été dit : Tu ne commettras pas d’adultère. Eh bien, moi je vous déclare : tout homme qui regarde la femme d’un autre en la désirant a déjà commis l’adultère avec elle en lui-même. Si donc c’est à cause de ton œil droit que tu tombes dans le péché, arrache-le et jette-le loin de toi : il vaut mieux pour toi perdre une seule partie de ton corps que d’être jeté tout entier dans l’enfer » (Mathieu 5, 27-29).

Honnêtement, en fait, je ne sais pas si je peux être plus claire que ce que Jésus a dit.

Dieu, mes amis, a créé notre esprit humain et il sait ce qui est bon pour nous. Il faut demeurer fidèles autant physiquement que mentalement. Et il nous le rappelle dans le verset que je l’ai vous cité là : **Tout passe par la pensée !** Chaque action humaine, qu’elle soit juste ou pas, passe par la pensée.

Ce n’est pas possible qu’une personne qui se permet d’être mentalement infidèle, d’être par la suite engagée pleinement envers son conjoint et envers sa famille.

En fait, ce que j’essaye vous dire, tout simplement, c’est que regarder de la pornographie va vous faire changer de regard sur la sexualité que Dieu a créée. Si vous continuez ça va être une occasion de chut pour vous et pour votre famille.

Et pour les personnes qui ne se sentiraient pas avisées parce que vous êtes pas mariés, vous êtes en couple, vous êtes peut-être célibataire, vous êtes également ainsi concernés ; la pornographie vous éloigne de créer une relation durable.

En regardant de la pornographie, franchement, en réfléchissant honnêtement, vous ne trouvez pas cela bizarre de créer un désir, en fait, en regardant deux personnes que vous ne connaissez même pas ? C’est quand-même malsain, non ?

Et même je pourrais vous dire que la pornographie a détruit plusieurs couples parce que, ne l’oublions pas, la pornographie, en fait, ce n’est qu’un film. Mais, il y a des gens qui après, ils veulent être, eux aussi, dans la même performance sexuelle, et pour cela ils forceront le partenaire à faire des choses qu’il (elle) n’a peut-être pas envie de faire. Et tout ça parce **qu’en regardant de la pornographie, cela t’amène inévitablement à avoir, toi aussi, un désir sexuel de reproduire réellement les mêmes choses.**

C’est comme ça que tu vas détruire ton couple, parce que l’excès à cet égard vous causera sûrement, tôt ou tard, un chut pour vous et pour votre famille.

Voici ce que notre Seigneur Jésus Christ nous dit à ce sujet dans le *Sermon sur la montagne* :

« Si c’est à cause de ta main droite que tu tombes dans le péché, coupe-la et jette-la loin de toi : il vaut mieux pour toi prendre un seul membre de ton corps que d’aller tout entier en enfer » (Mathieu 5, 30).

Ce que Jésus nous dit là c’est de ne pas tolérer le péché, de ne pas tolérer que le péché fasse partie de notre vie quotidienne.

Si tu combats une addiction qui est péché tu dois la vaincre même si le processus est aussi douloureux que de « *te faire couper un bras ou une jambe* ».

Christ, qui est notre repère qui est notre foi, Il nous dit qu’il est beaucoup mieux d’abandonner un plaisir, de pêcher, que de perdre son salut.

ales scopurile sexualitatii, asa cum le-a randuit Dumnezeu. O astfel de educatie trebuie sa-l ajute pe copil sa se maturizeze in chip firesc, cu rabdare, iar nu doar sa afle o informatie sterila despre niste functii biologice.

Tinerii trebuie sa fie convinsi ca, atunci cand dragostea este sincera, o perioada insemnata ea nu are nevoie de relatii sexuale si ca, atunci cand sexualitatea este starnita inca dintru inceput, prietenia respectiva nu poate fi una sanatoasa si de durata. Astfel, tinerii (mai ales tinerele) trebuie sa fie informati chiar de parinti despre abuzurile camuflate adesea in "hainele" iubirii, ale curiozitatii si ale libertatii (aparente), abuzuri savarsite de cele mai multe ori la petreceri, in excursii, in cluburi sau in momentele de singuratate; cele mai multe dintre acestea sunt dezamagiri, urmate de regrete si de inchideri in sine, uneori destul de periculoase.

In vederea unei educatii sexuale sanatoase, parintii trebuie sa se informeze mai intai ei insisi, cu toata seriozitatea, asupra urmarilor trupesti si sufletesti ale unei vieti sexuale imorale, vizand in principal: anticonceptionalele, cu nenumaratelor efecte secundare; bolile transmise pe cale sexuala (peste treizeci de boli); sarcinile nedorite si responsabilitatea de parinte; avorturile si urmarile acestora (psihice si vesnice); atasamentul emotional puternic fata de prima relatie trupeasca, care nu este o dragoste sincera si curata; aparitia termenului de comparatie (sexual), ceea ce pericliteaza sanatatea viitoarei familii; si, cea mai grava, pierderea harului si slabirea vointei in lupta cu patimile trupesti.

Parintii vor da seama pentru multe dintre pacatele copiilor lor.

Tinerii care primesc din timp o educatie sexuala adecvata (crestineasca) au sanse mai mari sa isi inceapa viata sexuala atunci cand trebuie, adica in cadrul familiei, dupa Nunta. O intelegere (practicare) gresita a sexualitatii inainte de casatorie duce, in mod inevitabil, la slabirea progresiva a puterii de a iubi persoana alaturata (sot/sotie).

Oricate lucruri ar cunoaste despre sexualitate, abia odata binecuvantat de Dumnezeu, in cadrul Nuntii, tanarul va intelege in mod deplin rosturile sexualitatii si taina unirii trupesti dintre doua persoane, in credinta si iubire reciproca.

*) www.crestinortodox.ro

Chers amis, je préfère vous rassurer que chacun et chacune de nous est appelé, comme tout le monde, de dépasser les moments difficiles de sa vie, de lutter contre une certaine addiction, surtout à l'âge de la jeunesse. Mais, il faut être convaincus qu'en priant Dieu à vous aider dans votre décision de combattre une petite ou une grande addiction vous ne serez plus seuls.

Chaque fois quand nous voulons lutter contre quelque chose qui nous fait mal, et surtout quand nous demandons l'aide de Dieu, Il nous tendra sa main pour nous accompagner à la sortie. Avec confiance en son aide, avec courage, prière et persévérance, nous sortirons finalement vainqueurs.

Je crois sincèrement au fond de mon cœur que la prière peut être la réponse, elle peut être le seul remède. Lorsque vous êtes devant l'écran en train de regarder une vidéo qui alimente vos dépendances sexuelles, essayez s'il vous plaît de prier comme ça :

« Seigneur mon Dieu je te prie pour toutes les personnes qui regardent actuellement cette vidéo. Je te remercie parce que je le crois que dans le nom de Jésus des combats vont être vaincus, puisque chacun de nous traverse les difficultés de lutter contre ses dépendances. Père, ma prière c'est qu'aujourd'hui Tu viens nous aider. Tu vois les personnes qui regardent cette vidéo et qu'ils veulent s'approcher de Toi. Alors, ma prière c'est que Tu puisses les envahir par la grâce de ton Saint Esprit et que Tu les accompagnes pour tout le reste de leur vie sur cette terre, défigurée par l'injustice et le mensonge. Que Tu puisses nous donner cette force de résister à la tentation de l'ennemi qui veut nous faire croire que nous n'arriverons pas nous en sortir. Ta parole dit que : „... qu'au moment où surviendra la tentation, Tu nous donneras la force de la supporter et, ainsi, le moyen d'en sortir”. C'est pourquoi nous Te prions écoute-nous et aide-nous ! Car c'est à Toi qu'appartiennent le Règne, la puissance et la gloire, Père, Fils et Saint Esprit, maintenant et aux siècles des siècles. Amen ».

Mes chers amis, je vous remercie d'avoir lu cette réponse jusqu'à la fin. Pour toute autre information sur ce sujet, ou sur d'autres, n'hésitez pas à me contacter par mon mail. Vous pouvez d'ores et déjà proposer de nouveaux thèmes pour les prochaines rubriques « Réponses aux questions des jeunes » de la publication CREDINTA. ***Que Dieu vous bénisse !***

La Redaction

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui ! (Matei 5, 7)

Mulțumită lui Dumnezeu și ajutorului Dumneavoastră - a enoriașilor și binefăcătorilor parohiei și ai bisericii noastre - și anul acesta s-au făcut donații către Mitropolie și către copiii neajutorați de la Valea Plopului, jud. PH, de aprox. 15.000 CHF.

Vă mulțumim frumos pentru sprijinul acordat Bisericii noastre !

Contul Parohiei din Geneva (Grand-Lancy):

IBAN : CH74 0900 0000 1735 5499 7 / CHF ;

Titulaire : Eglise Orthodoxe Roumaine, Paroisse St-Jean-Baptiste

Contul de întreținere al Parohiei Lausanne:

IBAN: CH47 8080 8002 3269 5631 4/ CHF; Titulaire: EORL-VD.

Contul de construcție a noii biserici românești din Lausanne:

IBAN: CH42 8080 8009 8332 0809 0/ CHF; Titulaire: EORL-VD.

„Binecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba casei Tale!”